

ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ
ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2552

ปริญญานิพนธ์
ของ
ผกามาศ รัตนบุษย์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2553

ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ
ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2552

ปริญญาณิพนธ์
ของ
ผกามาศ รัตนบุษย์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2553
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ
ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2552

บทคัดย่อ
ของ
ผกามาศ รัตนบุษย์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2553

ผกามาศ รัตนบุษย์. (2553). *ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2552*. ปริญญาโท กศ.ม. (พลศึกษา).

กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม:
รองศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวลย์.

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในปีการศึกษา 2552 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาพลศึกษา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 400 คน เป็นนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาเขตกล้วยน้ำไท จำนวน 200 คน เป็นชาย 100 คน หญิง 100 คน และ วิทยาเขตรังสิต จำนวน 200 คน ชาย 100 คน หญิง 100 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .90 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติที (t-test independent)

ผลการศึกษาพบว่า

1. ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2552 โดยรวมมีความเห็นอยู่ในระดับมาก
2. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2552 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2552 ระหว่างนักศึกษาชาย และ นักศึกษาหญิง ไม่แตกต่างกัน

THE OPINIONS OF BANGKOK UNIVERSITY STUDENTS TOWARD LEARNING AND
TEACHING PHYSICAL EDUCATION IN ACADEMIC YEAR 2009

AN ABSTRACT
BY
PHAKAMAS RATANABUTH

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University
May 2010

Phakamas Ratanabuth. (2010). *The Opinions of Bangkok University Students Towards Learning and Teaching Physical Education in Academic Year 2009*.

Master thesis, M.Ed. (Physical Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc. Prof. Wattana Suthiphan, Asst. Prof. Dr.Namchai Lewan.

The purpose of this research was to find and compare the opinions of Bangkok University students on learning and teaching physical education in academic year 2009. The sample consisted of 400 Bangkok University students, 100 males and 100 females from Kluaynamthai Campus, and 100 males and 100 females from Rangsit Campus. The students registered for physical education classes in 2nd semester academic year 2009 and were chosen by stratified randomly sampling. The researcher's constructed questionnaire ($r = 0.90$) was use to collect the data. The data were then treated for mean, standard deviation and mean differences by t-test.

The results were as follows.

1. The opinions of Bangkok University students on learning and teaching physical education were overall at high level.

2. When compared the opinions between male and female students, there were no differences.

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงด้วยความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวลย์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ไพฑูรย์ ศรีชัยสวัสดิ์ และรองศาสตราจารย์สุนทร แม้นสงวน กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่ให้คำแนะนำการจัดทำงานวิจัยนี้ อีกทั้งทำให้ผู้วิจัยได้รับประสบการณ์ในการทำงานวิจัย และรู้ถึงคุณค่าของงานวิจัยที่จะช่วยให้การทำงานในด้านการพลศึกษาในสถาบันเป็นไปอย่างมีคุณค่ามากขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ให้ความรู้แก่ผู้วิจัยในการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษาในครั้งนี้ ซึ่งทำให้ผู้วิจัยรู้ว่าการศึกษาระดับปริญญาโทของผู้วิจัยนั้นเป็นเพียงการเริ่มต้นในการนำความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาระดับปริญญาโทมาปรับปรุงในการปฏิบัติงานในหน้าที่ของผู้วิจัยให้มีระบบระเบียบยิ่งขึ้น และจะนำเอาความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ให้แก่ผู้อื่นต่อไป ขอขอบพระคุณอาจารย์แสงโสม ทิพทวี และผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามทุกท่านที่ให้คำปรึกษาคำแนะนำด้วยดีเสมอมา

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณ พ่อสุรวัฒน์ แม่สุดจิตต์ พี่มณีรัตน์ รัตนบุษย์ ที่ให้การสนับสนุนส่งเสริมทั้งเป็นกำลังใจที่ดีที่สุดในทุกสิ่งทุกอย่าง คุณค่าและประโยชน์จากงานวิจัยเล่มนี้ ผู้วิจัยขออุทิศให้สิ่งดีงามและมีพระคุณทุกท่านขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง

ผกามาศ รัตนบุษย์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	2
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	2
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	2
ตัวแปรที่ศึกษา.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
สมมุติฐานในการวิจัย.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
ความหมายของความคิดเห็น.....	5
ความหมายของการเรียนการสอน.....	7
องค์ประกอบของการเรียนการสอน.....	11
หลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษา.....	14
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.....	16
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	23
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	23
งานวิจัยในประเทศ.....	26
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	36
การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง.....	36
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	37
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	38
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	39
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	40
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	49
สรุปผลการวิจัย.....	50
อภิปรายผล	52
ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย.....	55
ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป	55
บรรณานุกรม..	56
ภาคผนวก.....	62
ภาคผนวก ก	63
ภาคผนวก ข	70
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	72

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานที่ศึกษา	36
2	สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	40
3	ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2552 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (n = 400)	41
4	ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2552 ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก (n = 400)	42
5	ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2552 ด้านการวัดผลและประเมินผล (n = 400)	43
6	ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2552 ด้านอาจารย์ผู้สอน (n = 400)	44
7	ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2552 (n = 400)	45
8	ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2552 ระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง	46
9	เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีต่อการเรียนการสอน วิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2552 ระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง	47

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การพัฒนาเทคโนโลยีของประเทศอุตสาหกรรมทั้งหลาย ทำให้ทั่วโลกต้องปรับเปลี่ยนกลยุทธ์หรือยุทธวิธีในการพัฒนาประเทศของตัวเองอย่างเร่งด่วน ประเทศไทยก็เช่นเดียวกัน กระทรวงศึกษาธิการซึ่งมีหน้าที่ในการจัดการศึกษาของชาติ จึงต้องมีการปรับรูปแบบ และแนวทางในการศึกษาทุกระดับ ซึ่งปลัดกระทรวงศึกษาธิการได้แถลงถึงแนวทางและเป้าหมายหลักของการศึกษาว่า ต้องจัดการศึกษาเพื่อชีวิต เพื่อกิจการงาน เพื่อการอาชีพที่สุจริต และอิสระพร้อมกับทำการปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนทั้งหลายอย่างเร่งด่วน เพื่อพัฒนากำลังคนของประเทศให้เป็นคนที่มีคุณภาพตามเป้าหมายได้ วิชาพลศึกษาจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญของหลักสูตรทางการศึกษาของประเทศไทย ซึ่งเป็นกระบวนการศึกษาที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้เจริญงอกงามและมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม โดยอาศัยกิจกรรมพลศึกษาที่เลือกแล้วเป็นสื่อการเรียนรู้และพัฒนาให้ผู้เรียนมีสมรรถภาพทางร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง กล้าคิด กล้าตัดสินใจในการแก้ปัญหา เกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง มีการปลูกฝังจิตสำนึกและค่านิยมในการดูแลรักษาสุขภาพและมีทักษะที่จำเป็นต่อการพัฒนาตน พัฒนาอาชีพ และดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข

การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาให้มีประสิทธิภาพต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้คือ อาจารย์ผู้สอนและการสอน หลักสูตร โปรแกรมและกิจกรรมพลศึกษา สถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ผู้เรียนและการเรียน การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน และบุคลากรที่อำนวยความสะดวกต่อการเรียนการสอน ซึ่งได้แก่ ผู้บริหาร สิ่งเหล่านี้เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้การเรียนการสอนเกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ (จรรยา แก่นคำวงศ์. 2529: 12) มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ตระหนักถึงความสำคัญอย่างยิ่งของการกำหนดให้วิชาพลศึกษาจัดอยู่ในหมวดวิชาเลือกเสรี ซึ่งนักศึกษาต้องเรียนวิชาพลศึกษาไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ทางด้านพลศึกษาให้ถูกต้อง สามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน การสอนกิจกรรมพลศึกษาไม่ได้มุ่งเน้นให้ทุกคนมีความเป็นเลิศทางการกีฬาอย่างเดียว แต่มุ่งเน้นในเรื่องสุขภาพ และพละนาถิยของทุกคน เมื่อศึกษาแล้วมีทักษะพื้นฐานที่ถูกต้อง เล่นกีฬาเป็น คูกีฬาเป็น มีน้ำใจนักกีฬา เข้าใจระเบียบและกติกาการเล่น และให้มีใจรักในการกีฬา รู้จักการเล่นกีฬา เพื่อเสริมสร้างสุขภาพ และสังคมได้

ด้วยเหตุผลนี้ ผู้วิจัยในฐานะอาจารย์ผู้ส่งเสริมทางด้านกีฬาและดูแลนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา อันจะส่งผลให้การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้และผลจากการศึกษาในครั้งนี้จะเป็นข้อมูล เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการแก้ไขและปรับปรุงพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ให้เกิดการพัฒนามีศักยภาพในการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านอาจารย์ผู้สอน
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ทราบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้สอนวิชาพลศึกษาและผู้เกี่ยวข้องสามารถนำไปปรับปรุงแก้ไขพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโอกาสต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาพลศึกษา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 เป็นนักศึกษาที่ศึกษาที่วิทยาเขตกล้วยน้ำไท 1,147 คน เป็นนักศึกษาที่ศึกษาที่วิทยาเขตรังสิต 1,158 คน รวมทั้งสิ้น 2,305 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาพลศึกษา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 400 คน เป็นนักศึกษาวิทยาเขตกล้วยน้ำไท จำนวน 200 คนชาย 100 คนหญิง 100 คน เป็นนักศึกษาวิทยาเขตรังสิต จำนวน 200 คนชาย 100 คนหญิง 100 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random sampling) และ

การประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซีและมอร์แกน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็นดังนี้

1.1 เพศ

1.1.1 ชาย

1.1.2 หญิง

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ซึ่งแบ่งออกได้ดังนี้

2.1 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

2.2 ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

2.3 ด้านการวัดผลและประเมินผล

2.4 ด้านอาจารย์ผู้สอน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความคิดเห็น หมายถึง ความคิด ความรู้สึก ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจจะมีลักษณะในทางบวก เช่น ความชอบ ความนิยม ความสนใจหรืออาจมีลักษณะไปในทางลบ เช่น ความไม่ชอบ ความไม่นิยม ความไม่สนใจ

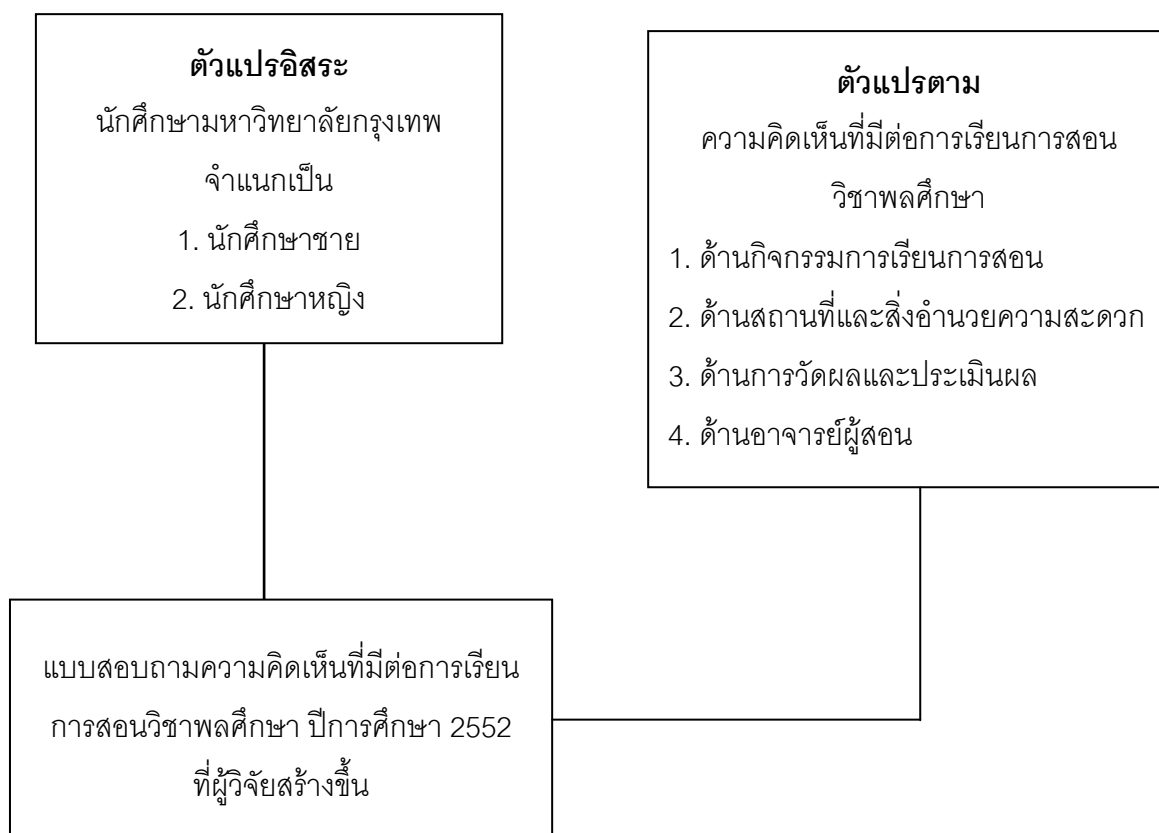
2. การเรียนการสอน หมายถึง การจัดสถานการณ์ สภาพการณ์หรือกิจกรรม เพื่อช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เกิดประสบการณ์ ซึ่งเป็นผลทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น นอกจากนี้ การสอนยังช่วย ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความเจริญงอกงามและมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม รวมทั้งความสามารถอื่น ๆ ที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

3. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาพลศึกษา เป็นวิชาโทและวิชาเลือกเสรี ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552

4. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีชื่อเสียงและเก่าแก่ที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศ โดยได้เปิดดำเนินการสอนตั้งแต่ พ.ศ. 2505 เป็นต้นมา เป็นแหล่งรวบรวมความรู้ อันจะพัฒนาบัณฑิตยุคใหม่ให้มีคุณภาพพร้อมด้วยความรู้ทางด้านวิชาการและทักษะในการปฏิบัติ

5. วิชาพลศึกษา หมายถึง วิชาที่เปิดทำการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ คณะมนุษยศาสตร์ ภาควิชาศิลปศาสตร์ (รายละเอียดวิชาอยู่ในหน้า 20-24)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานในการวิจัย

ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2552 ระหว่างนักศึกษาชายและหญิง มีความเห็นแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ความหมายของความคิดเห็น
2. ความหมายของการเรียนการสอน
3. องค์ประกอบของการเรียนการสอน
4. หลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษา
5. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 6.2 งานวิจัยในประเทศ

ความหมายของความคิดเห็น

ความคิดเห็นตามความหมายในพจนานุกรมการศึกษา หมายถึง ความเชื่อการตัดสินใจ ความคิด ความรู้สึกประทับใจที่ไม่ได้เกิดจากการพิสูจน์ หรือการชั่งน้ำหนักกว่าเป็นการถูกต้องหรือไม่ สอดคล้องกับความหมายในพจนานุกรมฉบับภาษาอังกฤษ (Webster. 1998: 950) ที่ให้ความหมายว่า ความคิดเห็น หมายถึง ความเชื่อที่ไม่ได้ตั้งอยู่บนความรู้สึกในใจของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่จะพิจารณาตัดสินใจเพื่อการประเมินคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ (ชาญณรงค์ คำเพชร. 2549: 7)

ฮอร์นบี และคณะ (Hornby; et al. 1968: 682) กล่าวว่า ความคิดเห็น คือ ความเชื่อ หรือ การลงความเห็นที่ไม่ได้เป็นความรู้สึกอันแท้จริง ความคิดเห็น คือ ความคิดเห็นในบางสิ่งบางอย่างที่อาจเป็นจริงได้

โคลาซา (Kolasa. 1969: 46) กล่าวว่า ความเห็น เป็นการแสดงออกของแต่ละบุคคลใน อันที่จะพิจารณาข้อเท็จจริงอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือเป็นการประเมินผลสิ่งใดสิ่งหนึ่งจากสถานการณ์ สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ

กู๊ด (Good. 1973: 113) กล่าวว่า ความคิดเห็น หรือทัศนะ หมายถึง ความเชื่อ ความคิด หรือการลงความเห็นเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งไม่อาจบอกได้ว่าเป็นการถูกต้องหรือไม่

กูรอลนิก (Guralnik. 1976: 46) กล่าวว่า ความคิดเห็นมีคำจำกัดความ 4 ข้อ คือ

1. เป็นความเชื่อที่ไม่สามารถยืนยันได้แน่นอนว่าเป็นความรู้สึกที่แท้จริง หรือความน่าจะเป็นของความคิดเห็นเฉพาะบุคคลในการตัดสินใจ
2. การประเมินผล หรือความรู้สึก หรือการประมาณค่าเกี่ยวกับคุณลักษณะคุณค่าของบุคคลหรือสิ่งต่าง ๆ
3. รูปแบบการตัดสินใจของผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาสาระ ซึ่งการให้ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเป็นสิ่งที่ต้องการ
4. หลักเกณฑ์ในการใช้ถ้อยคำโดยมีการตัดสินใจ หรือพิจารณาตัดสินสิ่งต่าง ๆ โดยมีหลักเกณฑ์สนับสนุนในแต่ละกรณี

เทอร์สโตน (Thurstone. 1977: 285) กล่าวว่า เจตคติเป็นการแสดงออกทางผลรวมของความโน้มเอียงและความรู้สึก ความมีอคติ ความรู้สึกที่เกิดขึ้น อยู่ในจิตใจมาก่อนความคิด ความกลัว การบังคับขู่เข็ญ และการลงความเห็นของมนุษย์เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งส่วนความคิดเห็นก็คือ เจตคติ แต่เป็นการแสดงเจตคติที่แสดงออกมาเป็นคำพูด นอกจากนั้นความคิดเห็นยังเป็นสัญลักษณ์ทางเจตคติด้วย

ออสแคมป์ (Oskamp. 1997: 12-13) กล่าวว่า ความคิดเห็น น่าจะใกล้เคียงกันกับความเชื่อมากกว่าในด้านความเฉพาะเจาะจงของขอบเขตและเนื้อหา และทั้งสองสิ่งนี้มีองค์ประกอบของความรู้ (Cognitive) มากกว่าองค์ประกอบความรู้สึก (Affective) แต่ทัศนคติจะมีองค์ประกอบของความรู้สึกมากกว่า หรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่ง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพิจารณา ความเป็นไปได้ของเหตุการณ์และความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่าง ๆ ในขณะที่ทัศนคติเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยและความต้องการ

สุชา จันทรโธม (2522: 104) กล่าวว่า เราไม่สามารถแยกทัศนคติและความคิดเห็นออกจากกันได้ เพราะทัศนคติและความคิดเห็นมีลักษณะคล้ายคลึงกัน แต่ลักษณะของความคิดเห็นจะไม่ลึกซึ้งเหมือนทัศนคติ

ประภา เพ็ญสุวรรณ (2531: 13) กล่าวว่า ความคิดเห็นถือได้ว่าเป็นการแสดงออกด้านเจตคติอย่างหนึ่ง แต่หากลงความเห็นนั้น มักมีอารมณ์ เป็นส่วนประกอบและเป็นส่วนที่จะมีปฏิกริยาต่อสถานการณ์ภายนอก

ลาวัณย์ จักราวธน์ (2540: 9) กล่าวว่า ความคิดเห็น หมายถึง ความเชื่อหรือการลงความเห็นที่ไม่ได้เป็นความรู้สึกอันแท้จริง แต่ในบางครั้งความคิดในบางสิ่งบางอย่างอาจเป็นจริงได้

เรื่องวิทย์ แสงวัฒนา (2542: 2) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดด้วยการพูดหรือการเขียน โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ประสบการณ์และสภาพแวดล้อม การแสดงความคิดเห็นนี้อาจจะได้รับการยอมรับหรือการปฏิเสธจากคนอื่น ๆ ได้

จิระวัฒน์ วงศ์สวัสดิ์วัฒน์ (2542: 9) กล่าวว่า ความแตกต่างระหว่างทัศนคติกับความคิดเห็นไว้ว่า ความแตกต่างที่เห็นได้ชัด คือ ความสามารถสืบเสาะหาเหตุผลข้อเท็จจริง (Verifiable) สิ่งหนึ่งอย่างนั้น คือ ความคิดเห็นเกี่ยวข้องกับการพิจารณาตัดสิน (Judgment) มากกว่าจะเป็นข้อเท็จจริง

จารุวรรณ บุญรอด (2549: 7) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดด้วยการพูดหรือเขียน โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม ซึ่งการแสดงความคิดเห็นนี้อาจจะได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่น ๆ ก็ได้

ชาญณรงค์ คำเพชร (2549: 7) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันเกิดจากการรับรู้และเรียนรู้ของบุคคลนั้น ๆ เป็นส่วนหนึ่งของทัศนคติอาจเปลี่ยนแปลงได้เสมอตามกาลเวลา ความคิดเห็นของบุคคลแต่ละคนต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอาจเหมือนหรือไม่เหมือนกันก็ได้

ศรัณย์ พงษ์รัตนานุกุล (2549: 9) กล่าวว่า ความคิดเห็นคือการแสดงออกทางความคิดท่าที ความรู้สึกที่มีต่อบุคคลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันเกิดเป็นผลที่เกิดจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ ซึ่งมีลักษณะส่งเสริม คือพอใจ นิยมชมเชย สนับสนุนและปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ หรือในลักษณะต่อต้าน คือ การขัดแย้ง ไม่ร่วมมือ ไม่ปฏิบัติตาม

จากการศึกษาสรุปได้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกหรือด้านพฤติกรรมเช่นการพูด หรือการเขียนโดยอาศัยพื้นฐานความรู้และประสบการณ์ที่ผ่านมาหรือที่ได้พบเจอมา ซึ่งการแสดงความคิดเห็นนี้อาจจะได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่น ๆ ก็ได้

ความหมายของการเรียนการสอน

ทองทิพย์ วรรณพัฒน์ และคณะ (2522: 62 - 63) ได้ให้ความหมายของการเรียนไว้ว่า “การเรียนคือ กิจกรรม (Activities) ทั้งหมดที่เป็นผล ทั้งปริมาณและคุณภาพในการปรับปรุงแก้ไขร่างกาย หรือ อินทรีย์ (Organism) ที่เกิดจากการปฏิกริยา (Re – Action) ระหว่างตัวเรากับสิ่งแวดล้อม ผลบวกอันเป็นรายละเอียดของสิ่งที่รู้อันเหลืออยู่ข้างหลังจากลืมหมดแล้วหรือสิ่งที่บุคคลทำในขณะที่เขาเรียน”

รุ่งทิวา จักรกร (2527: 25) ได้ให้ความหมายของการสอนไว้ว่า คือ การจัดสถานการณ์ (Situation) สภาพการณ์หรือกิจกรรม (Activities) เพื่อช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เกิดประสบการณ์

(Experience) ซึ่งเป็นผลทำให้เกิดการเรียนรู้ (Learning) ได้ง่ายขึ้น นอกจากนี้ การสอนยังช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความเจริญงอกงามในด้านภายในอารมณ์ สังคมและสติปัญญา รวมทั้งความสามารถอื่น ๆ ที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2527: 16-17) กล่าวว่า การสอน ตรงกับคำภาษาอังกฤษ 2 คำ คือ คำว่า “teaching” และคำว่า “instruction” ซึ่งมีความหมายแตกต่างกัน คือ “teaching” แปลว่าการสอน คือการทำให้มีความรู้ หรือให้สามารถทำอะไรได้ เป็นกระบวนการที่ยึดครูเป็นหลัก ส่วนคำว่า “instruction” แปลว่า การเรียนการสอน (to teach and to be taught) เป็นกระบวนการให้และการรับความรู้ที่เกิดขึ้นพร้อม ๆ กัน

दनัย ไชยโยธา (2534: 6) ได้ให้ความหมายของการเรียนไว้ว่า การเรียนคือ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในบุคคลซึ่งเป็นผลจากการมีประสบการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งจบลงด้วยการที่บุคคลนี้มีการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมจากจุดเริ่มต้นจนถึงขั้น มีกระบวนการทางจิตวิทยาซึ่งเกิดขึ้นภายในบุคคล จากความหมายดังกล่าวพอสรุปได้ว่า การเรียน คือสิ่งที่บุคคลกระทำเพื่อการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงพฤติกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ และนำไปใช้ในการพัฒนาการด้านบุคลิกภาพ เจตคติ ตลอดจนความรู้สึกลึกซึ้งนึกคิดต่าง ๆ และยังได้ให้ความหมายของกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการที่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน โดยมีวัตถุประสงค์ทางการศึกษา การสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียนเกิดขึ้นและมีผลในทางที่ทำให้ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดประสงค์ ทางการศึกษาที่กำหนดนั้น

บุหงา วัฒนะ (2534: 5) ได้ให้ความหมายของการเรียนการสอนไว้ว่า การเรียนเป็นยุทธวิธีที่ผู้เรียนแต่ละคนเลือกใช้ในขณะที่กำลังเรียนเนื้อหา ในหลักสูตรตลอดจนมีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาด้านความรู้สึกลึกซึ้งนึกคิดบุคลิกภาพและเจตคติของผู้เรียนและยังเป็นปัจจัยในการบ่งบอกรูปแบบพฤติกรรมของผู้เรียนในสภาพการณ์ การเรียนรู้และการเรียนเป็นวิธีทางหรือลักษณะที่บุคคลใช้ในการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมอันเกิดจากการสอน

ความหมายของการสอนไว้ 4 ลักษณะ ดังนี้

1. การสอน คือ การชี้แนะหมายถึง การช่วยเหลือ แนะนำจัดหาวัสดุและส่งเสริมให้คิดทำในสิ่งต่าง ๆ ที่ผู้เรียนอยากรู้ อยากเห็น
2. การสอน คือ การให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ โดยที่ผู้สอนเป็นผู้รวบรวมความรู้แล้วถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ตามความจริง ให้ง่ายและน่าสนใจ เพื่อสะดวกแก่การที่ผู้เรียนได้เข้าใจและรับไว้ได้
3. การสอน คือ การที่ผู้สอนทำงานร่วมกับผู้เรียน เพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการเรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ รู้จักคิด รู้จักทำด้วยตนเอง

4. การสอน คือ การแนะแนวทางให้แก่ผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนแบบต่าง ๆ และกิจกรรมที่เหมาะสมให้กับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเจริญงอกงามและพัฒนาการในทางที่พึงปรารถนาตรงกับจุดประสงค์ของการศึกษา

จำเนียร ศิลปวานิช (2538: 33) ได้ให้ความหมาย ของการสอนไว้เป็น 2 นัย คือ

1. การสอน หมายถึง การกระทำอันเป็นอบรมสั่งสอนนักเรียนตามสถานศึกษาโดยทั่ว ๆ ไป
2. การสอน หมายถึง การจัดสภาพการณ์ จัดสถานการณ์ หรือจัดกิจกรรมอันเป็นการวางแผนการที่จะทำให้การเรียนรู้ดำเนินไปด้วยความสะดวก รวมทั้งการเรียนที่จัดเป็นแบบฉบับต่าง ๆ หรือจัดกิจกรรมอื่น เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างไม่มีพิธีรีตองอื่น ๆ ด้วย และยังให้ความหมายของการสอนไว้อีก 7 ข้อ คือ

1. การสอน คือ การจัดประสบการณ์ในชีวิตแก่เด็ก
 2. การสอน คือ การถ่ายทอดความรู้ให้แก่เด็ก
 3. การสอน คือ การให้เด็ก (ผู้เรียน) ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม
 4. การสอน คือ การแนะแนวทางให้เด็กได้ศึกษาและค้นคว้าหาความรู้
 5. การสอน คือ การฝึกให้เด็กได้ปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมและสังคมได้
 6. การสอน คือ การถ่ายทอดความรู้จากครูผู้สอนไปสู่ผู้เรียนรวมทั้งการจัดสิ่งแวดล้อมและกิจกรรมให้เหมาะสมแก่นักเรียนของเด็ก
 7. การสอน คือ การให้เด็กเกิดการเรียนรู้ และสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
- จากความหมายดังกล่าวสรุปได้ว่า การสอนคือ วิธีการหรือขั้นตอนที่ผู้สอนชี้แนวทางให้กับผู้เรียนโดยอาศัยวิธีการสอนแบบต่าง ๆ เข้าช่วยเพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์และนำประสบการณ์ที่ได้รับจากการสอนไปพัฒนาให้ผู้เรียนมีความเจริญงอกงามในด้านต่าง ๆ ตรงตามจุดประสงค์ที่ได้กำหนดไว้

ดอทรี; และลิวอิส (วาสนา คุณาภภิสิทธิ์. 2539: 16; อ้างอิงจาก Daughtrey; & Lewis. 1979) ได้ให้ความหมายของการสอนว่า การสอนเป็นศิลป์ที่มีรากฐานมาจากวิทยาศาสตร์ (An art based in Science) การสอนประกอบด้วย การวางแผน การจำแนกผลพลอยได้ทางพฤติกรรม การประเมินวิธีการสอน และการอธิบายถึงกระบวนการและผลลัพธ์ที่จะได้มาจากการสอน

ทิตนา แชมมณี (2550: 4-7) กล่าวว่า ทิศนะความหมายเกี่ยวกับการเรียนการสอน มีดังนี้

1. การเรียนการสอนมีความหมายแตกต่างไปจากการสอน (Teaching) เพราะการเรียนการสอน คำนึงถึงการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้เรียนมีส่วนร่วมมากกว่าการสอน ที่ครูมีบทบาทสำคัญ

2. การเรียนการสอนเป็นการถ่ายทอดความรู้ ทักษะและเจตคติอย่างมีขั้นตอน หรือ กระบวนการมากกว่าการสอน

3. การเรียนการสอนกว้างกว่าการสอน เพราะครอบคลุมปฏิสัมพันธ์มากกว่าระหว่าง บุคคลกับบุคคล เช่น บุคคลกับสื่อ อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบมากกว่าการสอนที่เน้นครูกับนักเรียน

4. การเรียนการสอน จัดขึ้นโดยตั้งใจให้เกิดสถานการณ์ แต่การสอนเกิดได้ทุกเวลาและ สถานที่

วิชย ต้นศิริ (2550: 71-73) กล่าวว่า การสอนสรุปได้ว่าเป้าหมายของการศึกษา คือ ความเจริญงอกงามของวิทยาการ การจัดการศึกษาเพื่อให้ทุกคนได้เข้าถึงวิทยาการ ด้วยวิธีการเรียน และวิธีการสอน ระบบการสอนต้องคำนึงถึงหลักสูตร กระบวนการสอน และกระบวนการเรียนรู้ และหลักสูตรการสอน จะสัมพันธ์กับปรัชญาการศึกษา จิตวิทยาการเรียนรู้ กระบวนการสอนต้องคำนึงถึง ทฤษฎีการเรียนรู้ และศิลปะของการสื่อสาร ดังนั้นระบบการสอนจึงมีความแตกต่างจากกระบวนการเรียนรู้ แต่ต้องเชื่อมโยงกัน

อนงค์ศิริ วิชาลัย (2550: 157) กล่าวว่า คำว่า การเรียนการสอน ไม่ปรากฏใน พจนานุกรมไทยมีแต่คำว่า “การ” แปลว่างาน สิ่งหรือเรื่องที่ทำ ถ้าอยู่หน้ากริยา ทำกริยาให้เป็นนาม เช่น การกิน การเดิน (ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. 2546: 115) และคำว่า “เรียน หมายถึง เข้ารับความรู้จากผู้สอนรับการฝึกฝนอบรมเพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ หรือความชำนาญ เช่น เรียนหนังสือ เรียนวิชาความรู้” (ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. 2546: 969) ส่วนคำว่า การสอน หมายถึง บอกวิชาความรู้ให้ เช่น ครูสอนหนังสือให้นักเรียนแสดงให้เข้าใจโดยวิธีบอกหรือทำให้เห็นเป็นตัวอย่าง เพื่อให้รู้ดีชั่ว เป็นต้น (ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542. 2546: 1147) ดังนั้นการเรียนการสอนจึงเป็น กิจกรรมที่ผู้สอน และผู้เรียนร่วมมือกัน ถ่ายทอดความรู้ ทักษะ เจตคติ โดยมีการวางแผนเป็นลำดับขั้นตอนมาก่อน

อาภรณ์ ใจเพียง (2550: 2) กล่าวว่า การสอน คือกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เพื่อทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดประสงค์ที่กำหนดซึ่งต้องอาศัยทั้งศาสตร์และศิลป์ของผู้สอน

จากการศึกษาสรุปได้ว่าการเรียนการสอน คือ กระบวนการมีส่วนร่วมในการให้ได้รับความรู้ของทั้งผู้สอนและผู้เรียนให้เกิดความเจริญงอกงามทั้งด้านสติปัญญาและพฤติกรรมที่พึงประสงค์โดยอาศัยกิจกรรมและแหล่งวิทยาการที่มีอยู่ทั้งในและนอกพื้นที่เป็นสื่อ

องค์ประกอบของการเรียนการสอน

องค์ประกอบของการเรียนการสอนมี 7 ประการ คือ 1.ครูผู้สอน 2.ผู้เรียน 3.หลักสูตร 4.วิธีสอน 5.วัตถุประสงค์ของการสอน 6.สื่อการสอน 7.การประเมินผล (อาภรณ์ ใจเที่ยง. 2537: 5)

1. ครูผู้สอนมีความสำคัญในระบบการเรียนการสอน ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงบทบาทของครูผู้สอน กิจกรรมของผู้สอนและลักษณะสำคัญของผู้สอนที่ถูกต้องเหมาะสม ควรเป็นอย่างไร คุณภาพ และความดีพร้อมของครูผู้สอนจะต้องสูงและพร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความพอใจและเต็มใจ (ชัยยุทธ์ เสรีรัฐ. 2535: 10) ทั้งนี้เพราะบุคลิกภาพและความสามารถของผู้สอนให้เหมาะสม ดัดแปลงแก้ไขวิธีการสอนโดยใช้หลาย ๆ วิธีจึงจะทำให้ผู้เรียนสนใจและไม่เกิดเบื่อหน่าย (อบรม สนิทपाल; และกุลชลี องค์ศิริพร. 2524: 35)

2. ผู้เรียนเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญในระบบการเรียนการสอนจะขาดไม่ได้ ครูจำเป็นจะต้องรู้จักผู้เรียนก่อน นอกจากนี้ก่อนที่จะดำเนินการสอนควรให้ครูได้ทำการทดสอบความรู้พื้นฐานเดิมของผู้เรียนอีกด้วย (สงัด อุทรานันท์. 2532: 2)

3. หลักสูตร หมายถึง “ประมวลกิจกรรม และประสบการณ์ทั้งหมด ที่มีอยู่ทั้งในและนอกโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนจัดขึ้นเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการทุกด้าน” ซึ่งเป็นความหมายในระดับกว้าง ส่วนหลักสูตรในความหมายของแคมป์ หมายถึงเอกสารที่กำหนดโครงการศึกษาของผู้เรียน ประกอบด้วยความมุ่งหมาย เนื้อหาวิชา และอัตราเวลาเรียนกิจกรรมและประสบการณ์ที่จัดให้กับผู้สอน การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน (รุ่งทิวา จักรกร. 2527: 6)

4. วิธีการสอน คือ รูปแบบของการดำเนินการถ่ายทอดความรู้ การจัดทำแผนรูปแบบสามารถดำเนินการถ่ายทอดความรู้ การกำหนดรูปแบบสามารถดำเนินการได้หลายวิธี และหลายเหตุผล แต่ในการจะกำหนดวิธีการสอนจะต้องคำนึงถึง ชนิดของความรู้ที่จะถ่ายทอด วิธีการสื่อสารที่จะใช้ระหว่างผู้สอนและเทคนิคตลอดจนอุปกรณ์ซึ่งช่วยในการถ่ายทอดความรู้ที่มีอยู่ และสามารถสร้างเสริมขึ้นได้ (รุ่งทิวา จักรกร. 2527: 35)

5. วัตถุประสงค์ของการสอน หรือจุดมุ่งหมาย เป็นสิ่งที่มีความสำคัญยิ่งในการศึกษา จุดมุ่งหมายเปรียบเทียบกับเสมือนหลักชัย ที่นักเรียนจะต้องเดินไปถึงจุดนั้นและขณะเดียวกันก็จะเป็นเครื่องกำหนดทิศทางในการสอนของครูว่าจะสอนให้นักเรียนบรรลุในสิ่งใดบ้าง (สงัด อุทรานันท์. 2532: 25)

6. สื่อการสอน หมายถึง เครื่องช่วยหายใจในการเรียนการสอนให้บรรลุจุดประสงค์ ที่ต้องการให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างน่าสนใจ และเกิดประสิทธิภาพในการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังรวมถึงกิจกรรมการเรียนต่าง ๆ ที่นำมาประกอบการเรียนการสอนที่เรียกว่า “สื่อการสอนประเภทกิจกรรม” เช่น การให้เกมส์บทบาทสมมุติเป็น (รุ่งทิวา จักรกร. 2527: 58)

7. การประเมินผล หมายถึง กระบวนการอย่างมีระบบที่ตรวจสอบดูว่านักเรียนได้บรรลุจุดประสงค์ที่วางไว้หรือไม่ ดังนั้น จึงเป็นได้ว่าการประเมินผลเกี่ยวข้องกับคุณค่า (Value) และจุดประสงค์ (Purpose) ถ้าจะกล่าวง่าย ๆ ก็คือการประเมินผลเป็นการตีค่าของสิ่งที่เราได้วัดได้ การประเมินผลจึงเป็นศิลป์ (Art) การประเมินผลการศึกษา นอกจากจะเป็นการตีค่าหรือราคาของคะแนนที่เราวัดได้ ยังต้องคำนึงว่านักเรียนได้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายของการศึกษาที่วางไว้หรือไม่ (วินิจ เกตุขำ; และ ชาญชัย ศรีไสยเพชร. 2522: 357)

จากความหมายดังกล่าวพอสรุปได้ว่า กระบวนการเรียนการสอน คือ ความเกี่ยวข้องระหว่างผู้เรียนและผู้สอน ผู้เรียนที่ประสบผลสำเร็จได้นั้น จะต้องมีความสนใจเนื้อหาวิชาที่จะเรียนก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน ซึ่งก่อนเรียนก็ต้องทบทวนและการทำการบ้านผู้เรียนต้องพร้อมเรียนอยู่ตลอดเวลาซึ่งจะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน ส่วนหลักสูตร วิธีการสอนก็เป็นสิ่งที่ช่วยในการดึงดูดให้ผู้เรียนมีความสนใจหรือตั้งใจเรียนในวิชานั้น ๆ ด้วย และสิ่งที่จะขาดไม่ได้ สำหรับกระบวนการเรียนการสอนก็คือ การประเมินผลซึ่งจะทำให้ผู้สอนทราบได้ว่า นักเรียนบรรลุตามจุดประสงค์ที่วางไว้ได้ หรือไม่ และจะต้องปรับปรุงการเรียนการสอน ให้ทันสมัย เหมาะสมอยู่เสมอ

ความหมายของหลักสูตร

หลักสูตรถือว่าเป็นหัวใจสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนและเป็นตัวกำหนดทิศทางเพื่อนำไปสู่เป้าหมายของการจัดการศึกษาตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ ตามความหมายของพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน หลักสูตร คือ รายวิชาที่กำหนดไว้ให้ศึกษาเพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง

ทาบา (Taba. 1962: 9) กล่าวว่า หลักสูตร คือ แผนการสอนที่จัดทำขึ้น เพื่อให้นักเรียนได้เกิดความรู้

วิวกูส (ชาติชาย อิศรัมย์. มปป: 12; อ้างอิงจาก Willgoose.n.d.) กล่าวว่า หลักสูตร คือ โครงร่างประสบการณ์ซึ่งเป็นตัวกลางที่เชื่อมโยงระหว่างจุดมุ่งหมายกับวิธีสอน

กู๊ด (Good. 1973: 157) กล่าวว่า หลักสูตรมีความหมาย 3 ด้าน ดังนี้

1. หลักสูตร คือ กลุ่มของรายวิชา และประสบการณ์ที่โรงเรียนกำหนดให้ผู้เรียนได้เรียน
2. หลักสูตร คือ โครงการศึกษาทางโรงเรียนวางไว้กว้าง ๆ เพื่อจัดสอนให้เด็กแต่ละชั้น
3. หลักสูตร คือ ลำดับของวิชาที่ต้องเรียนเพื่อให้สำเร็จการศึกษา

โอลิวา (Oliva. 1982: 10) กล่าวว่า หลักสูตร คือ แผนหรือโปรแกรมสำหรับประสบการณ์ทั้งหลายที่โรงเรียนอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียน

วาสนา คุณาภิลิทธิ์ (2539: 109) กล่าวว่า หลักสูตร คือ กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นในโรงเรียนซึ่งเป็นทั้งกิจกรรมทางวิชาการและกิจกรรมเสริมหลักสูตร รวมทั้งกิจกรรมใด ๆ ก็ตามที่จัดให้นักเรียนเป็นเรื่องเป็นราวถือเป็นหลักสูตรทั้งสิ้น

ยุทธพงษ์ ไกยวรรณ (2541: 10) กล่าวว่า ความหมายของหลักสูตรมี 2 อย่าง คือ

1. หลักสูตรความหมายอย่างแคบ คือ รายวิชาต่าง ๆ ที่เด็กจะต้องเรียนไปตามลำดับขั้นระหว่างอยู่ในโรงเรียน

2. หลักสูตรความหมายอย่างกว้าง คือ มวลประสบการณ์ที่โรงเรียนจัดให้แก่ผู้เรียน รวมถึงกิจกรรมนักเรียน กิจกรรมนอกหลักสูตร สิ่งที่สังคมมุ่งหวังให้เด็กได้รับวิถีทางต่าง ๆ เพื่อนำเด็กไปสู่เป้าหมายของการจัดการศึกษา

อึ้ง บั้วศรี (2542: 2) กล่าวว่า หลักสูตร คือ รายวิชาหรือเนื้อหาสาระที่กำหนดไว้ให้ผู้เรียนได้เรียนนั้นเป็นความหมายตามทัศนะเดิมเนื่องจากความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษา คือ การเรียนหนังสือ ความรู้ที่เรียนได้รับก็คือ ความรู้ที่ได้จากหนังสือต่าง ๆ ที่ครูผู้สอนกำหนดให้เรียน

ลำลี รักสุทธิ (2544: 10) กล่าวว่า หลักสูตร คือ มวลประสบการณ์ หรือกิจกรรมที่จัดให้แก่ผู้เรียนทั้งในและนอกห้องเรียนอันจะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เปลี่ยนแปลงด้านความรู้ ความคิด เจตคติ และปฏิบัติในทิศทางที่พึงประสงค์

ฐะวี สุริยจันทร์และคณะ (2550: 7) กล่าวว่า หลักสูตร คือ ประสบการณ์ทั้งหลายทั้งมวลที่ได้รวบรวมไว้เป็นหมวดหมู่เพื่อถ่ายทอดให้ผู้เรียนได้เกิดมีประสบการณ์จนครบถ้วน โดยมุ่งหวังว่าผู้เรียนจะมีคุณสมบัติ มีความรู้ และความสามารถเป็นไปตามที่ผู้สอนหรือผู้ถ่ายทอดต้องการ

จากการศึกษาสรุปได้ว่า หลักสูตร คือ มวลประสบการณ์ทั้งหลายที่ครูผู้สอน โรงเรียน หรือมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ได้จัดให้ผู้เรียนได้รับความรู้หรือได้รับการถ่ายทอดประสบการณ์เพื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านความรู้ ทักษะ เจตคติ ที่ดีและให้สามารถนำความรู้หรือประสบการณ์ไปใช้ในการดำรงชีวิตได้ในอนาคต

หลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษา

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2536: 127 – 128) ได้กล่าวว่า หลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นระดับการศึกษาที่ต่อเนื่องกับระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แต่ละสถาบันจะมีการจัดหลักสูตรที่แตกต่างกัน สำหรับลักษณะของหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาของไทยจัดขึ้นตามปรัชญา และนโยบายของสถาบันที่ได้ทำการเปิดสอนวิชาพลศึกษาภายใต้ปรัชญาของแผนการศึกษาแห่งชาติ การศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นการศึกษาหลังระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมุ่งพัฒนาความเจริญงอกงามทางสติปัญญาและความคิดเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการมุ่งสร้างสรรค์กำลังคนในระดับวิชาการและวิชาชีพขั้นสูงเพื่อพัฒนาประเทศ และมุ่งพัฒนาคนให้เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม มีความรู้ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตอันมีคุณค่าแก่บุคคล สังคมและประเทศชาติ

โดยนัยนี้สถาบันอุดมศึกษาจึงมีหน้าที่ทำการสอน วิจัย บริการวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมไทย

สถาบันอุดมศึกษาของไทยมีหลักในการปฏิบัติที่สำคัญ 2 ประการ คือ ความเป็นอิสระ ในการดำเนินงาน (Autonomy) และเสรีภาพทางวิชาการ (Academic freedom) นั้นหมายความว่า สถาบันอุดมศึกษามีอิสระในการดำเนินกิจการภายในเป็นเอกเทศอยู่ในระบบการปกครองของตนเอง (Self – government) สมาชิกของสถาบันอุดมศึกษาคือ คณาจารย์และนิสิตนักศึกษา มีเสรีภาพใน การดำเนินกิจกรรมทางวิชาการทั้งด้านการเรียนการสอนและการวิจัย คำนวณซึ่งประกอบด้วยเสรีภาพ ในการดำเนินกิจกรรมทางวิชาการของสถาบันเสรีภาพทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษามีขอบข่าย เกี่ยวกับ

1. เสรีภาพในการบริหารบุคลากร
2. เสรีภาพในการกำหนดหลักสูตรและมาตรฐานการศึกษา
3. เสรีภาพในการรับนิสิตนักศึกษา
4. เสรีภาพในทางการสอนและวิจัย
5. เสรีภาพในการพัฒนาสถาบัน

สถาบันอุดมศึกษาในไทยที่เปิดสอนวิชาพลศึกษามีหลายสถาบันดังนี้คือ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัย บุรพา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาลัยพลศึกษา และสถาบันราชภัฏบางแห่ง ทั้งหมดเป็นสถาบันในสังกัดของรัฐบาล และยังมีสถาบันเอกชนใดที่เปิดทำการสอนวิชาพลศึกษา ในระดับปริญญาในประเทศไทย สถาบันอุดมศึกษาที่กล่าวมา แล้วนั้นจะมีสังกัดอยู่ใน 2 กระทรวง คือ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ได้แก่ มหาวิทยาลัยต่าง ๆ และสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ได้แก่ วิทยาลัยและสถาบันราชภัฏสำหรับวิทยาลัยพลศึกษานั้นเปิดทำการสอนในระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูงด้วย แต่ละสถาบันจะมีการกำหนดหลักสูตรของตนเองขึ้นมาตามปรัชญา หลักการ และ แนวนโยบาย ของตน ลักษณะของหลักสูตรจะเป็นหลักสูตรแบบแกนเป็นส่วนใหญ่ คือ มีทั้งวิชาบังคับ และวิชาเลือก การจัดหลักสูตร มี 2 แบบ คือ

1. หลักสูตร 4 ปี ใช้เวลาเรียนประมาณ 4 ปี มหาวิทยาลัยเกือบทุกแห่งจะมีหลักสูตร แบบนี้ เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เป็นต้น ผู้จบการศึกษาในหลักสูตรนี้จะได้ปริญญาการศึกษาบัณฑิต (กศ.บ.) ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) ศึกษาศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.) เป็นต้น

2. หลักสูตร 2 ปี ใช้เวลาเรียนประมาณ 2 ปี ในมหาวิทยาลัยบางแห่งและในสถาบัน

ราชภัฏกับวิทยาลัยพลศึกษา เช่น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็นต้น

วิชาพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาในลักษณะของการบริหารมีอยู่ 2 ลักษณะ คือ เป็นภาควิชา หรือแผนกวิชาในสังกัดคณะศึกษาศาสตร์หรือครุศาสตร์ อีกแบบหนึ่งคือ เป็นคณะพลศึกษาโดยตรง ซึ่งมีอยู่แห่งเดียวคือ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ นอกจากนั้น วิชาพลศึกษายังอยู่ในภาคพื้นฐานของคณะครุศาสตร์และคณะศึกษาศาสตร์ในลักษณะของวิชาพื้นฐานทั่วไปที่นิสิตสามารถเลือกเรียนหรือบังคับเลือกได้อีกด้วย หลักสูตรวิชาพลศึกษาสำหรับวิชาเอก – โท จะแบ่งออกเป็น 5 หรือ 6 โปรแกรมดังนี้

1. วิชาพื้นฐาน (Introduction or Orientation)
 2. พัฒนาการหรือสมรรถภาพทางกาย (Development or Physical Fitness)
 3. กีฬาทางน้ำ (Aquatics)
 4. กิจกรรมนันทนาการ (Recreational Activities)
 5. โปรแกรมพิเศษ (Adapted or Modified Programs)
 6. กิจกรรมกีฬาประเภทต่าง ๆ (Varsity Athletic Activities)
- ทั้งหมด จะจัดในลักษณะของวิชาบังคับ (Required programs) และวิชาเลือก

(Elective Programs) โดยจัดเป็นรูปของการเรียนแบบหน่วยกิต (Credit)

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

มหาวิทยาลัยกรุงเทพเป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีชื่อเสียงและเก่าแก่ที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศ อยู่ภายใต้การสนับสนุนของ “มูลนิธิมหาวิทยาลัยกรุงเทพ” โดยได้เปิดดำเนินการสอนตั้งแต่ พ.ศ. 2505 เป็นต้นมา ด้วยปณิธานอันแน่วแน่ของ อาจารย์สุรัตน์ และอาจารย์ปองทิพย์ โอสถานุเคราะห์ ที่ต้องการก่อตั้งสถาบันการศึกษาของเอกชนที่ไม่หวังกำไร (Non-Profit) เพื่อเป็นแหล่งรวบรวมความรู้ อันจะพัฒนาบัณฑิตยุคใหม่ให้มีคุณภาพพร้อมด้วยความรู้ทางด้านวิชาการและทักษะในการปฏิบัติซึ่งเป็นกำลังสำคัญของประเทศชาติต่อไปในอนาคต

มหาวิทยาลัยได้จัดการศึกษา โดยนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาใช้ประกอบในการเรียนการสอน รวมทั้งได้ค้นคว้าทฤษฎีและแนวทางปฏิบัติใหม่ ๆ ที่เหมาะสมมาสอดแทรกในวิชาเรียน เพื่อให้นักศึกษาได้รับประโยชน์จากการเรียนอย่างเต็มที่ รวมทั้งสามารถนำความรู้ไปใช้ปฏิบัติได้จริงในชีวิตการทำงาน ความพร้อมของเทคโนโลยีและสื่อการเรียนการสอนที่สมบูรณ์แบบในทุก ๆ ด้าน ผสมผสานกับศักยภาพของคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ส่งผลให้มหาวิทยาลัยเป็น

สถาบันอุดมศึกษาที่คงความเป็นเลิศทางด้านวิชาการ ทั้งยังเป็นแหล่งส่งเสริมองค์ความรู้จากการค้นคว้าวิจัยวิทยาการสาขาต่าง ๆ

มหาวิทยาลัยกรุงเทพเปิดดำเนินการสอนใน 2 วิทยาเขต ได้แก่

วิทยาเขตกล้วยน้ำไท ตั้งอยู่บนถนนพระราม 4 ใจกลางกรุงเทพมหานคร มีพื้นที่ 26 ไร่ 89 ตารางวา เป็นสถานที่เรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3-4 ภาคปกติ นักศึกษาวิทยาลัยนานาชาติทุกชั้นปี นักศึกษาปริญญาโทและเอก นักศึกษาภาคพิเศษ สถานที่ทำการของสำนักงานอธิการบดี วิทยาลัยนานาชาติ บัณฑิตวิทยาลัย คณะวิชาต่าง ๆ ห้องปฏิบัติการ ห้องเรียน ห้องสัมมนา สำนักหอสมุด ศูนย์คอมพิวเตอร์ ศูนย์กีฬาในร่ม ศูนย์อเนกประสงค์ซึ่งเป็นสำนักงาน ที่ทำการสโมสรนักศึกษา ชมรมต่าง ๆ และลานซุ้มการแสดง ปอม ปอม เชียร์ ศูนย์เฉพาะกิจ อาคารวิทยาลัยนานาชาติและหอศิลป์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ศูนย์นวัตกรรมและเทคโนโลยี ศูนย์รับสมัครและบริการข้อมูล (Admissions & Information Center) เป็นจุดบริการข้อมูลเกี่ยวกับการรับสมัครนักศึกษาใหม่ทุกระดับ และข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยแก่บุคคลภายนอก ภัตตาคารจำลอง BU Restaurant ร้าน BU Café และหน่วยงานบริการอื่น ๆ

วิทยาเขตรังสิต ตั้งอยู่ที่จังหวัดปทุมธานี มีพื้นที่ 441 ไร่ 1 งาน 67 ตารางวา เป็นสถานที่ดำเนินการสอนนักศึกษาภาคปกติชั้นปีที่ 1-2 และนักศึกษาทุกชั้นปีของคณะนิเทศศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะบริหารธุรกิจ และสถานที่ตั้งของหอสมุดสุรัตน์ โอสธานุเคราะห์ อาคารนิเทศศาสตร์คอมเพล็กซ์ ปองทิพย์ โอสธานุเคราะห์ ศูนย์กีฬาสุรี บูรณธนิต พิพิธภัณฑสถานเครื่องถ้วยเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งเป็นศูนย์กลางการศึกษาวิจัยเครื่องถ้วยโบราณที่สำคัญและสมบูรณ์ที่สุดแห่งหนึ่งในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หอประวัติมหาวิทยาลัยกรุงเทพ หอศิลปมหาวิทยาลัยกรุงเทพ เรือนไทย และสำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยกรุงเทพ นอกจากนี้มหาวิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาเขตรังสิต ได้รับการรับรองมาตรฐาน ISO 14001 ทั้งระบบจากสถาบันสิ่งแวดล้อมไทย ซึ่งนับเป็นมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งแรกในประเทศไทยที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน ISO 14001 ทั้งระบบ

ปณิธาน

มหาวิทยาลัยกรุงเทพเป็นสถาบันการศึกษาที่มุ่งพัฒนานักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่มีศักยภาพทางด้านวิชาการและทักษะในทางปฏิบัติ มีวิสัยทัศน์กว้างไกล พร้อมปรับตัวเข้ากับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา มีจริยธรรม สามารถประกอบอาชีพได้อย่างเชื่อมั่นในตนเอง ทั้งยังเป็นสถาบันที่เป็นศูนย์รวมของนักวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิและการค้นคว้าวิจัยวิทยาการด้านต่าง ๆ อันก่อให้เกิดความร่วมมือ ทางด้านวิชาการกับสถาบันการศึกษาทั้งในและต่างประเทศเพื่อประโยชน์ในการเรียนการสอน ตลอดจนการให้บริการแก่สังคม

คำขวัญ

ความรู้คู่ความดี

นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพต้องมีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะขวนขวายหาวิชา ความรู้ เพื่อนำไปใช้ประกอบอาชีพในภายภาคหน้า แต่ผู้ที่จะประสบความสำเร็จได้นั้นควรตระหนักถึงความสำคัญของคุณงามความดี ซึ่งจะช่วยเหลือหลอมให้นักศึกษาเป็นบัณฑิตที่พร้อมและมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว อันจะนำมาซึ่งแนวทางที่จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและสังคมสืบไป

สัญลักษณ์

ตราสัญลักษณ์ประกอบด้วย รูปเพชรสีม่วงและสีแดงที่เปล่งประกายอยู่ภายในวงกลม มีคำว่า BANGKOK UNIVERSITY 1962 ซึ่งเป็นปีก่อตั้งสถาบัน สีม่วงและสีแดงเป็นสีประจำมหาวิทยาลัย เพชรที่เปล่งประกายแสดงถึงความเป็นสถาบันการศึกษาชั้นนำซึ่งเป็นศูนย์รวมความรู้อันทรงคุณค่า และยังหมายถึงนักศึกษาที่มีคุณภาพโดดเด่นประดุจเพชรที่ได้รับการเจียรไนมาอย่างดียิ่งเยี่ยม

คณะ/สาขาวิชา และบัณฑิตวิทยาลัย

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยกรุงเทพเปิดดำเนินการสอนระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ทั้งหลักสูตรภาษาไทยและหลักสูตรนานาชาติ โดยจัดการเรียนการสอนออกเป็น ระดับปริญญาตรี หลักสูตรภาษาไทย 9 คณะ 34 สาขาวิชา ได้แก่ คณะบัญชี คณะบริหารธุรกิจ คณะนิเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะศิลปกรรมศาสตร์ และคณะวิศวกรรมศาสตร์ ระดับปริญญาตรีหลักสูตรนานาชาติ 6 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชานิเทศศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ และสาขาวิชาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว สาขาวิชาความเป็นผู้ประกอบการ และสาขาวิชาคอมพิวเตอร์กราฟฟิกส์และมัลติมีเดีย ดำเนินการสอนโดยวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ และระดับบัณฑิตศึกษา ปริญญาโทใน 7 สาขา คือ สาขาบริหารธุรกิจ สาขานิเทศศาสตร์ สาขาวิชาบริหารศึกษานานาชาติและขนาดย่อม สาขานิติศาสตร์ (กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาและเทคโนโลยีสารสนเทศ กฎหมายธุรกิจระหว่างประเทศ และธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์) สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการจัดการ สาขาวิชาการจัดการออกแบบภายใน สาขาวิชาการบริหารธุรกิจบัณฑิตและการผลิต และระดับปริญญาเอกใน 2 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ และสาขานิเทศศาสตร์

อนึ่ง นับตั้งแต่ปีการศึกษา 2545 เป็นต้นมา มหาวิทยาลัยกรุงเทพได้ริเริ่มโครงการนักศึกษาดีเด่น (Outstanding Student Program) ซึ่งเป็นโครงการที่ใช้ตำราภาษาอังกฤษเป็นสื่อหลักในการจัดการเรียนการสอน โดยเปิดโอกาสให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 หลักสูตรปกติ ที่มีผลการเรียนดี มีคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่น้อยกว่า 3.00 ในภาคการศึกษาที่ 1 และมีคะแนนวิชา EN 111 (Fundamental English I) ไม่ต่ำกว่า B มีความต้องการเสริมสร้างศักยภาพทางด้านวิชาการ ทักษะ

การใช้ภาษาอังกฤษ ความเป็นผู้นำ และการคิดวิเคราะห์ที่สูงกว่านักศึกษาทั่วไป สมัครเข้าโครงการใน 3 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาการโฆษณา คณะนิเทศศาสตร์ และสาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ ทั้งนี้ ค่าใช้จ่ายในการศึกษาเหมือนหลักสูตรปกติทุกประการ ยกเว้นค่าใช้จ่ายเพื่อการทัศนศึกษา กิจกรรมเสริมหลักสูตร และตำราเรียน ให้เสียค่าใช้จ่ายตามความเป็นจริง

รายวิชาการเรียนการสอนของหมวดวิชาพลศึกษาและนันทนาการ

ศป. 141 หลักการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ

LB 141 Principles of Exercise for Health

ศึกษาทฤษฎีและหลักปฏิบัติเกี่ยวกับการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ และสามารถนำหลักการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ รู้จักการใช้อุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ ในการออกกำลังกายได้ถูกต้องและเหมาะสมกับตนเอง สามารถจัดโปรแกรมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพให้กับตนเองและผู้อื่นได้ รู้จักการใช้เครื่องมือในการทดสอบสมรรถภาพทางกาย และสามารถให้คำแนะนำหลักการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพให้กับผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง

ศป. 142 กีฬาเพื่อสุขภาพ

LB 142 Sports for Health

ศึกษาหลักปฏิบัติในการนำกีฬามาใช้เป็นสื่อกลางในการออกกำลังกายที่ถูกต้อง รู้จักการประยุกต์กีฬาแต่ละชนิดมาใช้ในการจัดโปรแกรมการออกกำลังกายได้อย่างเหมาะสม เช่น การนำกีฬาบาสเกตบอล วอลเลย์บอล เทเบิลเทนนิส เป็นต้น มาจัดเป็นโปรแกรมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ และรู้จักคุณค่าในเกมการแข่งขันกีฬาของกีฬาแต่ละชนิด และรู้จักวิธีการป้องกันการบาดเจ็บที่เกิดจากการเล่นกีฬาแต่ละชนิด

ศป. 143 การออกกำลังกายด้วยการยกน้ำหนัก

LB 143 Weight Training

ศึกษาทฤษฎีและหลักปฏิบัติเกี่ยวกับการออกกำลังกายด้วยการยกน้ำหนักขั้นพื้นฐานเพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนการออกกำลังกายและเพื่อเสริมสร้างสุขภาพร่างกายให้แข็งแรง และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับตนเอง ซึ่งเป็นการศึกษาถึงหลักการและขั้นตอนการฝึกยกน้ำหนักที่ถูกต้อง รวมทั้งท่าทางการเคลื่อนไหวในการยกน้ำหนักที่ถูกต้องหลักวิธี

ศป. 144 ความรู้เบื้องต้นทางวิทยาศาสตร์การกีฬา

LB 144 Introduction to Sports Science

ศึกษาความหมาย ความสำคัญ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความรู้เบื้องต้นทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา โดยสามารถประยุกต์ใช้หลักวิทยาศาสตร์การกีฬาซึ่งประกอบด้วยความรู้ทั่วไปทางด้านสรีรวิทยาการกีฬา จิตวิทยาการกีฬา โภชนาการการกีฬา กีฬาเวชศาสตร์ ชีวกลศาสตร์การกีฬา เพื่อนำมาพัฒนาศักยภาพในการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

ศป. 145 โภชนาการเพื่อสุขภาพและการดำรงชีวิต

LB 145 Nutrition for Health and Living

ศึกษาทฤษฎี หลักโภชนาการ อาหาร พลังงาน การรับประทานอาหารอย่างถูกสุขลักษณะ ความสัมพันธ์ของอาหารกับชีวิตประจำวัน อาหารเพื่อเสริมสุขภาพและป้องกันโรคภัยไข้เจ็บ อาการขาดสารอาหาร ความสำคัญของสารอาหารแต่ละชนิดต่อร่างกาย การประเมินปริมาณสารอาหารและพลังงานที่ร่างกายได้รับ และการกำหนดอาหารเพื่อให้พอเหมาะกับความต้องการของร่างกาย

ศป. 146 การจัดการแข่งขันกีฬา

LB 146 Organization of Sport Competition

ศึกษาความหมาย ลักษณะขอบข่าย ความมุ่งหมาย ปรัชญาและอุดมการณ์ ประวัติความเป็นมาของกีฬาที่สำคัญ หลักการแข่งขันกีฬา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการแข่งขันกีฬา คณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬา ข้อบังคับและระเบียบการแข่งขันกีฬา และการจัดการแข่งขันแบบต่าง ๆ

ศป. 147 การจัดการกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬา

LB 147 Exercise and Sports Management

ศึกษาหลักการบริหารจัดการบุคคล สถานที่ และอุปกรณ์กีฬาให้สามารถนำหลักวิชาการไปใช้ในการจัดกิจกรรมการออกกำลังกายและการกีฬาได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมกับบุคคลทุกเพศทุกวัย

ศป. 148 การจัดการและบริหารนันทนาการ

LB 148 Recreation Management

ศึกษาความหมาย ลักษณะขอบข่าย และความสำคัญของการบริหารจัดการนันทนาการโดย มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้มีความรู้ความเข้าใจถึงหลักการบริหารจัดการทางนันทนาการ ซึ่งมีความแตกต่างกันไปหลากหลายรูปแบบ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับงานที่เกี่ยวข้องต่อตนเอง ชุมชน สังคม และประเทศชาติต่อไป

พน. 101 กิจกรรมเข้าจังหวะ (1 หน่วยกิต)

PE 101 Rhythmic Activities

ศึกษาประวัติความเป็นมา และความรู้เบื้องต้นในการฝึกทักษะกิจกรรมการออกกำลังกาย ที่ใช้การเคลื่อนไหวอริยาบถแบบต่าง ๆ ตามเสียงดนตรี จังหวะเพลง และการเต้นรำพื้นเมืองแบบต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง และสวยงาม

พน. 102 การลีลาศ (1 หน่วยกิต)

PE 102 Social Dance

ศึกษาประวัติความเป็นมา ประโยชน์ และหลักปฏิบัติที่ถูกต้องของการลีลาศ รวมถึงวิธีการ และจังหวะของการลีลาศประเภทต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อสามารถใช้เป็นกิจกรรมในการออกกำลังกาย และเป็นพื้นฐานในการเข้าสังคม

พน. 103 วอลเลย์บอล (1 หน่วยกิต)

PE 103 Volleyball

ศึกษาประวัติความเป็นมา วิวัฒนาการ และประโยชน์ของกีฬาวอลเลย์บอล และเรียนรู้ ทักษะพื้นฐาน หลักวิธีการในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลอย่างถูกต้อง รวมถึงทักษะในการเล่นเป็นทีม และกติกาการแข่งขัน

พน. 104 บาสเกตบอล (1 หน่วยกิต)

PE 104 Basketball

ศึกษาประวัติความเป็นมา วิวัฒนาการ และประโยชน์ของกีฬาสเกตบอล และเรียนรู้ ทักษะพื้นฐาน หลักวิธีการในการเล่นกีฬาสเกตบอลอย่างถูกต้อง รวมถึงทักษะในการเล่นเป็นทีม และกติกาการแข่งขัน

พน. 105 แบดมินตัน (1 หน่วยกิต)

PE 105 Badminton

ศึกษาประวัติความเป็นมา วิวัฒนาการ และประโยชน์ของกีฬาแบดมินตัน และเรียนรู้ทักษะพื้นฐาน วิธีการ และเทคนิคการเล่นแบดมินตันตามหลักสากลนิยม รวมถึงการเล่นประเภทต่าง ๆ และกติกากการแข่งขัน

พน. 106 ปิงปอง (1 หน่วยกิต)

PE 106 Table Tennis

ศึกษาประวัติความเป็นมา วิวัฒนาการ และประโยชน์ของกีฬาปิงปอง และเรียนรู้ทักษะพื้นฐาน วิธีการและเทคนิคพื้นฐานในการเล่นกีฬาปิงปอง รวมถึงการเล่นประเภทต่าง ๆ และกติกากการแข่งขัน

พน. 107 เกมันทนาการ (1 หน่วยกิต)

PE 107 Games Activities

ศึกษาคุณลักษณะ คุณค่าและประโยชน์ของการเล่นเกมเพื่อนันทนาการ รวมถึงเรียนรู้เทคนิคในการเป็นผู้นำเกม ประเภทของเกม และความปลอดภัยในการเล่นเกม เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน และการออกกำลังกายเพื่อมีสุขภาพอนามัยที่ดี

พน. 108 เทนนิส (1 หน่วยกิต)

PE 108 Tennis

ศึกษาประวัติความเป็นมา และประโยชน์ในการเล่นเทนนิสและเรียนรู้ทักษะเบื้องต้น ทักษะพื้นฐานและวิธีการเล่น รวมถึงกติกากการแข่งขัน และมารยาทในการเล่นเทนนิส

พน. 109 กอล์ฟ (1 หน่วยกิต)

PE 109 Golf

ศึกษาประวัติความเป็นมา และประโยชน์ในการเล่น และเรียนรู้คำศัพท์ในกีฬากอล์ฟ เครื่องมือในการเล่น ทักษะเบื้องต้นในการเล่น การเล่นเกมแบ่งกลุ่ม การออกรอบ การนับคะแนน กติกากอล์ฟ รวมถึงข้อแนะนำในการฝึกกอล์ฟตามสนามฝึก และมารยาทในการเล่นกอล์ฟ

พน. 110 มวยไทย (1 หน่วยกิต)

PE 110 Thai Boxing

ศึกษาความหมาย ความสำคัญ ประโยชน์ และประวัติความเป็นมาของกีฬามวยไทย และเรียนรู้หลักเบื้องต้นในการฝึกทักษะศิลปะมวยไทย การแต่งกายของมวยไทย การไหว้ครู ท่ารำยำมวยไทย และกติกามวยไทย

พน. 111 ตะกร้อ (1 หน่วยกิต)

PE 111 Sepak Takraw and Takraw

ศึกษาประโยชน์ และประวัติความเป็นมาของกีฬาตะกร้อการเตรียมตัวและอุปกรณ์ก่อนเริ่มฝึกตะกร้อ เรียนรู้ประเภทของกีฬาตะกร้อ หลักทั่วไปของการเล่นตะกร้อ ลักษณะการเตะตะกร้อท่าต่าง ๆ กติกากีฬาตะกร้อ รวมถึงมารยาทและความปลอดภัยในการเล่นตะกร้อประเภทต่าง ๆ

พน. 112 นาฏศิลป์ไทย (1 หน่วยกิต)

PE 112 Thai Classical Dance

ศึกษาหลักการเบื้องต้นของนาฏศิลป์ไทยทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ทำรำมาตรฐานที่จะเป็นพื้นฐานของนาฏศิลป์ขั้นสูง เพลงและการละเล่นพื้นเมือง เพื่อให้เห็นคุณค่าและความสำคัญของนาฏศิลป์ไทย ซึ่งเป็นศิลปวัฒนธรรมประจำชาติ และสามารถเผยแพร่ต่อชุมชน

พน. 113 ผู้นำนันทนาการ (2 หน่วยกิต)

PE 113 Recreation Leader

ศึกษาความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับกิจกรรมเพื่อนันทนาการ รวมทั้งปัจจัยสำคัญและคุณลักษณะของการเป็นผู้นำนันทนาการ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

เฮนน์ (วีระ เหมกัณหา. 2548: 21 ; อ้างอิงจาก Hein. 1972: 2149) ได้ทำการวิจัยเรื่องการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนของมลรัฐฮาวาย โดยใช้แบบสอบถามถามผู้บริหารโรงเรียนในเมืองและนอกเมือง จำนวน 65 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ขาดการวางแผนที่ดีเนื่องจากขาดครูที่มีวุฒิทางพลศึกษา ทำให้การจัดโปรแกรมการเรียนการสอนพลศึกษาไม่ดีเท่าที่ควรครูมีชั่วโมงสอนมากเกินไป และขาดวิธีการสอนที่ดี

เบสท์แมน (ชนะจิตร์ เกตุอุไร. 2549: 26 ; อ้างอิงจาก Bestman. 1975: 6495-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาของนักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมศึกษาของเมืองอานาไฮม์ รัฐแคลิฟอร์เนีย (Anaheim California) โดยใช้แบบสอบถามของเนลสัน (Neilson Score Card) สํารวจโรงเรียนมัธยมศึกษาของเมืองอานาไฮม์ ผลการวิจัยพบว่า

1. คณะผู้สอนจะต้องเตรียมตัวให้พร้อม และปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้น
2. ครูพลศึกษามีฐานะทางสังคมดีกว่าครูผู้สอนวิชาอื่น ๆ ทั้งในด้านผลสัมฤทธิ์ในการสอน บุคลิกภาพ และอุปนิสัย
3. สถานที่และอุปกรณ์ที่มีอยู่ไม่เพียงพอและไม่เหมาะสม
4. ในด้านโปรแกรมการสอน ครูพลศึกษาส่วนมากไม่ได้กำหนดเนื้อหาที่จะสอนให้แน่นอน
5. ครูพลศึกษามีชั่วโมงในการสอนมากเกินไป
6. ขาดตำราและคู่มือในการสอนวิชาพลศึกษา

โรโมน (ชุมพล วงศ์คำจันทร์. 2552; อ้างอิงจาก โรโมน. มปป.) ได้ศึกษาบรรยากาศที่เกี่ยวกับการสอน ที่จะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ได้ดีขึ้น โดยสำรวจความคิดเห็นจากอาจารย์คณะต่าง ๆ และนักศึกษามหาวิทยาลัยโคโลราโด สหรัฐอเมริกา พบว่า บรรยากาศที่จะทำให้การสอนมีประสิทธิภาพ คือ

1. บุคลิกภาพของครูเป็นผู้กระฉับกระเฉง มีอารมณ์ขัน มีความกระตือรือร้นสนใจในวิชาที่ตนสอน
2. ด้านการจัดเตรียมการสอน มีการเตรียมการสอนเป็นอย่างดี ชี้แจงนักเรียนเข้าใจวิชาที่ตนสอน
3. ด้านการสอน ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนมิใช่เป็นเพียงผู้ฟัง
4. ด้านเนื้อหา ครูต้องพูดชัดเจนใช้คำถามกระตุ้นให้นักเรียนคิด
5. ด้านการประเมินผล การใช้ข้อมูลย้อนกลับการเสริมแรงทางการเรียนต้องมารทดสอบหรือรายงาน เมื่อประเมินผลแล้วต้องแจ้งให้ผู้เรียนทราบ และให้รู้สาเหตุที่เป็นเช่นนั้นด้วย
6. ด้านช่วยเหลือนักเรียนเพิ่มเติม มีการจัดเวลาเพื่อสอนนักเรียนเป็นกลุ่มพิเศษ

ชี (Chi. 1993: 53) ได้วิจัยเรื่องการยอมรับในคุณค่าของกิจกรรมพลศึกษาของนักเรียนในประเทศจีน โดยใช้แบบวัดทัศนคติของ เคนยอน (Kenyon) วัดใน 6 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านสุขภาพและสมรรถภาพ 2. ด้านสังคม 3. ด้านความตื่นตัวและท้าทาย 4. ด้านสุนทรีภาพ 5. ด้านการผ่อนคลายความตึงเครียด 6. ด้านความยากและหนักในการฝึกกับนักศึกษา 1,686 คน ใน 10 มหาวิทยาลัยของประเทศจีน พบว่า

1. นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมพลศึกษา

2. มีความแตกต่างในการยอมรับคุณค่าของกิจกรรมพลศึกษาในแต่ละด้าน
3. นักศึกษาหญิงยอมรับในคุณค่าของกิจกรรมพลศึกษามากกว่านักศึกษาชาย
4. นักศึกษาในระดับต่าง ๆ ยอมรับคุณค่าทางด้านสังคม ด้านสุขภาพและสมรรถภาพ ด้านสุนทรีภาพและด้านผ่อนคลายความตึงเครียด แต่ไม่ได้ให้ความสำคัญต่อด้านความตื่นเต้นและท้าทายด้านความยากและหนักในการฝึก
5. นักศึกษาในสาขาวิชาต่าง ๆ มีความแตกต่างกันในการยอมรับคุณค่าด้านสุนทรีภาพกับด้านผ่อนคลายความตึงเครียด
6. นักศึกษาที่มีสมรรถภาพทางกายสูงยอมรับคุณค่าด้านสุนทรีภาพและด้านผ่อนคลายความตึงเครียด มากกว่านักศึกษาที่มีสมรรถภาพทางกายต่ำ
7. นักศึกษาที่เล่นกีฬายอมรับคุณค่าด้านสุนทรีภาพ และด้านผ่อนคลายความตึงเครียดมากกว่านักศึกษาที่ไม่ได้เล่นกีฬา

ลูค และซินแคล (Luke; & Sinclair. 1996: 31–46) ได้วิจัยเรื่อง “ความแตกต่างทางเพศกับเจตคติต่อวิชาพลศึกษา” โดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับประสบการณ์จากการเรียนวิชาพลศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 เพื่อที่จะหาปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดเจตคติต่อวิชาพลศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 488 คน ผลการวิจัยว่า ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ได้แก่ เนื้อหาวิชา พฤติกรรมการสอนของครู บรรยายากภายในชั้นเรียน การรับรู้ อุปกรณ์ และไม่มีความแตกต่างระหว่างเพศเกี่ยวกับปัจจัยทั้งหมดนี้

สโตเกอร์ (Stoker. 1999: 37A) ได้วิจัยเรื่อง หลักสูตรพลศึกษาและสุขศึกษา เรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาต่อการเรียนแบบร่วมมือ ศึกษา กับนักเรียนเกรด 7 ในชั้นเรียน สุขศึกษาที่ใช้หลักสูตร 6 สัปดาห์ ผลการศึกษา พบว่า เจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาพลศึกษาเพิ่มสูงขึ้น หลังจากมีการเพิ่มหลักสูตรสุขศึกษาที่มีต่อความสำคัญต่อกิจกรรมต่าง ๆ นอกจากนี้ยังค้นพบว่าวิชาสุขศึกษามีประโยชน์ต่อสุขภาพและช่วยให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิถีกระตือรือร้น

เลย์ฟิลด์ (อรุณ เอียดฤทธิ์. 2548: 27; อ้างอิงจาก Layfield. 1995: 128-A) ได้ทำการวิจัยถึงความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของชั้นเรียนและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนเกรด 8 จุดมุ่งหมายของการวิจัย เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างขนาดชั้นเรียน และความคิดเห็นที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนเกรด 8 ผลการวิจัยพบว่า ขนาดของห้องเรียนเพศของนักเรียนในห้องเรียนเล็ก ๆ มีปฏิสัมพันธ์มากกว่าห้องเรียนขนาดใหญ่ นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนหญิงมีความคิดเห็นที่ดีต่อวิชาพลศึกษาสูงกว่านักเรียนชาย

วูด (ซัชวาล มาอยู่วัง. 2548: 25-26; อ้างอิงจาก Wood. 1988: 2017-A) ได้ทำวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบเจตคติต่อกิจกรรมพลศึกษาระหว่างนักเรียนเก่งและไม่เก่งด้านวิชาการ จำนวน 369 คน และที่เรียนไม่เก่งทางด้านวิชาการ จำนวน 433 คน ใช้แบบวัดเจตคติต่อวิชาพลศึกษาสำหรับเด็ก (CATPA) ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนมีเจตคติทางบวกต่อกิจกรรมพลศึกษา
2. นักเรียนมีความเชื่อว่า การเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาเป็นโอกาสอันดีในการเข้าร่วมมากที่สุด
3. นักเรียนเห็นคุณประโยชน์ของกิจกรรมพลศึกษาทางด้านสุขภาพและสมรรถภาพมากที่สุด
4. การร่วมกิจกรรมพลศึกษาเพื่อลดความเครียดเป็นสิ่งที่นักเรียนต้องการมากที่สุด
5. มีความแตกต่างระหว่างนักเรียนหญิงที่เรียนเก่งและไม่เก่งในด้านเจตคติต่อกิจกรรมพลศึกษา
6. นักเรียนที่เรียนเก่งจะไม่ปฏิบัติกิจกรรมที่ทำท่าย
7. มีความแตกต่างระหว่างนักเรียนหญิงที่เรียนเก่งและไม่เก่งในด้านเจตคติต่อกิจกรรมพลศึกษา
8. มีความแตกต่างระหว่างนักเรียนชายที่เรียนเก่งและไม่เก่งในด้านเจตคติต่อกิจกรรมพลศึกษา
9. นักเรียนหญิงชอบกิจกรรมพลศึกษาทางด้านสุนทรีย์ภาพมากกว่านักเรียนชาย

งานวิจัยในประเทศ

แผน เจียรณัย (2537: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัย เรื่อง “ปัญหาการเรียนการสอนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร” เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนิสิตที่เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาในเรื่องต่อไปนี้ คือ

1. ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา
2. ด้านปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา ซึ่งประกอบด้วย
 - 2.1 ปัญหาด้านตัวผู้สอนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา
 - 2.2 ปัญหาด้านตัวผู้เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา
 - 2.3 ปัญหาด้านการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา
 - 2.4 ปัญหาด้านการฝึกซ้อมกีฬา สนาม อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก
 - 2.5 ปัญหาด้านอื่น ๆ ที่คาดว่าจะมีผลต่อการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตตามความมุ่งหมายของข้อ 1 และ ข้อ 2 ระหว่างกลุ่มนิสิตที่เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาเป็นวิชาเอก กับกลุ่มนิสิตที่เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาเป็นวิชาศึกษาทั่วไป

4. เปรียบเทียบตามความคิดเห็นของนิสิตตามความมุ่งหมายในข้อ 1 และ ข้อ 2 ระหว่างกลุ่มนิสิตชายกับกลุ่มนิสิตหญิง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนิสิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่ลงทะเบียนเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2536 จำนวน 284 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่ายจากนิสิตทั้งหมด 580 คน เป็นนิสิตที่เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาเป็นวิชาเอกจำนวน 99 คน ที่เรียนเป็นวิชาศึกษาทั่วไป 185 คน เป็นนิสิตชายจำนวน 101 คน เป็นนิสิตหญิงจำนวน 183 คน ซึ่งแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมี 4 ตอน ได้แก่ สถานภาพของผู้ตอบ แบบสอบถามประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา ปัญหาต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาและความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที และหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟ่า ผลการวิจัยพบว่า

1. นิสิตที่เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาส่วนใหญ่ เป็นนิสิตหญิง คิดเป็นร้อยละ 64.40 อยู่ชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 93.70 เรียนเป็นวิชาศึกษาทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 65.10 และจำนวนรายวิชาที่ลงทะเบียน 1 รายวิชาคิดเป็นร้อยละ 44.70

2. ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษานั้น นิสิตส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับได้ประโยชน์มากคิดเป็นร้อยละ 54.40

3. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชากิจกรรมทางพลศึกษานั้น นิสิตส่วนใหญ่มีความคิดเห็นทางด้านอาจารย์ผู้สอนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาในระดับไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 31.80 ปัญหาเกี่ยวกับตัวนิสิตในการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาในระดับไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 33.30 แต่เมื่อพิจารณาในข้อย่อย พบว่า อุปกรณ์ สนาม อุปกรณ์โสตทัศนศึกษาและสถานที่ทำความสะอาดสำหรับร่างกายหลังเลิกเรียนมีปัญหาในระดับมาก

4. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตระหว่างกลุ่มนิสิตที่เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาเป็นนิสิตวิชาเอกกับนิสิตที่เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาเป็นวิชาศึกษาทั่วไป พบว่าความคิดเห็นของนิสิตทางด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับตัวอาจารย์ผู้สอนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับตัวนิสิตในการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา โดยรวม

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับการฝึกซ้อมกีฬา สนาม อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัญหาอื่น ๆ ที่คาดว่าจะมีผลต่อการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตระหว่างกลุ่มนิสิตชายกับกลุ่มนิสิตหญิงที่เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของนิสิตทางด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับตัวอาจารย์ ผู้สอนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ปัญหาเกี่ยวกับตัวนิสิตในการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับการฝึกซ้อมกีฬา สนาม อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัญหาอื่น ๆ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประสิทธิ์ ผลพุกษา (2546: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2545 กลุ่มตัวอย่าง เป็นนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ลงทะเบียนเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 350 คน เป็นนิสิตชาย จำนวน 110 คน เป็นนิสิตหญิง จำนวน 240 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2545 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .89 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ และ ไค – สแควร์ (Chi-Square) กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง และเห็นด้วยมากที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 64.0, 35.1 และ 0.9 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ด้านจุดมุ่งหมาย ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน และด้านการวัดผลและประเมินผล ส่วนใหญ่อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยคิดเป็นร้อยละ 68.6, 64.6, 62.3 และ 69.4 ตามลำดับ ส่วนหลักสูตรและด้านอุปกรณ์และสถานที่นั้นส่วนใหญ่อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง โดยคิดเป็นร้อยละ 64.9 และ 58.6 ตามลำดับ

2. ความคิดเห็นของนิสิตชายกับนิสิตหญิงมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาไม่แตกต่างกัน
3. ความคิดเห็นของนิสิตระหว่างกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพกับกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาไม่แตกต่างกัน
4. ความคิดเห็นของนิสิตชายระหว่างกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพกับกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาไม่แตกต่างกัน
5. ความคิดเห็นของนิสิตหญิงระหว่างกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพกับกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาไม่แตกต่างกัน

ไพศาล วงศาโรจน์ และคณะ (2546: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของอาจารย์วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ ในโครงการสมทบกับสถาบันราชภัฏเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ ปีการศึกษา 2545 ใน 5 ด้าน คือ ด้านบุคลิกภาพ ด้านมนุษยสัมพันธ์ด้านจุดมุ่งหมายและเนื้อหาวิชา ด้านเทคนิควิธีสอนและความสามารถทางวิชาการ และด้านการจัดและประเมินผล กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีในโครงการสมทบกับสถาบันราชภัฏเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ จำนวน 270 คน การวิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าร้อยละค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความแตกต่างค่า t-test ระหว่าง 2 กลุ่ม และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ที่ระดับนัยสำคัญ.05 ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการประเมินพฤติกรรมการสอนของอาจารย์เป็นรายคุณลักษณะจากการประเมินของนักศึกษา พบว่านักศึกษาประเมินการสอนอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านบุคลิกภาพ ($\bar{X} = 4.02$) ด้านมนุษยสัมพันธ์ ($\bar{X} = 4.02$) ด้านจุดมุ่งหมายและเนื้อหาวิชา ($\bar{X} = 4.05$) ด้านเทคนิควิธีสอนและความสามารถทางวิชาการ ($\bar{X} = 3.99$) และด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 3.97$)

2. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ของคะแนนผลการประเมินพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ จำแนกตามสถานภาพ พบว่า เพศ หลักสูตร ชั้นปี กลุ่มอายุ และอาชีพผู้ปกครองมีคะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ทั้ง 5 ด้าน ของพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ คือ ด้านบุคลิกภาพ ด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านจุดมุ่งหมายและเนื้อหาวิชาด้านเทคนิควิธีสอนและความสามารถทางวิชาการ และด้านการวัดและประเมินผล และยังพบว่านักศึกษาที่นับถือศาสนาต่างกัน มีคะแนนผลการประเมินไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญใน 4 ด้าน คือ ด้านบุคลิกภาพ ด้านจุดมุ่งหมายและเนื้อหาวิชา ด้านเทคนิควิธีสอนและความสามารถทางวิชาการ และด้านการวัดและ

ประเมินผล แต่มีนักศึกษาที่นับถือศาสนาพุทธ กับศาสนาอิสลามมีคะแนนเฉลี่ยผลการประเมิน พฤติกรรมการสอนของอาจารย์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ใน 1 ด้าน คือ ด้านมนุษยสัมพันธ์ ($F = 3.35$)

วรรณพร จัตรทอง (2546: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัย เรื่อง การจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปของหลักสูตรปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิต กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย อาจารย์ผู้สอนวิชาศึกษาทั่วไป 90 คน และ นิสิต 379 คน รวม 469 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว และการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ่ ผลการวิจัยปรากฏ ดังนี้

1. อาจารย์มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป ของหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการจัดหลักสูตร ด้านวิธีการสอน และด้านการวัดและประเมินผล มีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนด้านการจัดผู้สอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านอาคารสถานที่ สื่อและอุปกรณ์การสอน มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
2. นิสิตมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป ของหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการจัดหลักสูตร ด้านการจัดผู้สอน และด้านวิธีการสอน มีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่ สื่อและอุปกรณ์การสอน และด้านการวัดและประเมินผล มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
3. อาจารย์ที่สอนในกลุ่มวิชาภาษา กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ และกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอาจารย์ที่สอนในกลุ่มวิชาภาษา มีความคิดเห็นแตกต่างจากอาจารย์ที่สอนในกลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ และอาจารย์ที่สอนในกลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ มีความคิดเห็นแตกต่างจากอาจารย์ที่สอนในกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ ในด้านการจัดผู้สอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านอาคารสถานที่ สื่อ และอุปกรณ์การสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. อาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอน 1-5 ปี 6-10 ปี และมากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็น

ต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป โดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอน 1-5 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างจากอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอน 6-10 ปี ในด้านการจัดหลักสูตร และอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอน 1-5 ปี และ 6-10 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างจากอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอน มากกว่า 10 ปี ในด้านอาคารสถานที่ สื่อ และอุปกรณ์การสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. นิสิตที่ศึกษาในสาขาวิชามนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตที่ศึกษาในสาขาวิชามนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์ มีความคิดเห็นแตกต่างจากนิสิตที่ศึกษาในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในด้านอาคารสถานที่ สื่อ และอุปกรณ์การสอน และนิสิตที่ศึกษาในสาขาวิชามนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์ มีความคิดเห็นแตกต่างจากนิสิตที่ศึกษาในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ในด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. นิสิตที่ศึกษาในชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตที่ศึกษาในชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นแตกต่างจากนิสิตที่ศึกษาในชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และ ชั้นปีที่ 4 ในด้านการจัดหลักสูตร นิสิตที่ศึกษาในชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นแตกต่างจากนิสิตที่ศึกษาในชั้นปีที่ 3 ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นิสิตที่ศึกษาในชั้นปีที่ 3 มีความคิดเห็นแตกต่างจากนิสิตที่ศึกษาในชั้นปีที่ 4 ในด้านอาคารสถานที่ สื่อ และอุปกรณ์การสอน และนิสิตที่ศึกษาในชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นแตกต่างจากนิสิตที่ศึกษาในชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ในด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชาญณรงค์ คำเพชร (2549: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2548 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 ในจังหวัดชลบุรี จำนวน 375 คน เป็นนักเรียนชาย 145 คน และนักเรียนหญิง 230 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .97 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอน

และด้านการวัดและประเมินผลพลศึกษา โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 44.9, 42.7, 44.5 และ 45.8 ตามลำดับ ยกเว้นด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 35.4

2. ความคิดเห็นของนักเรียนชายระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอน วิชาพลศึกษา ด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผลพลศึกษา โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 43.6, 46.2, 44.8 และ 47.9 ตามลำดับ ยกเว้นด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 31.5

3. ความคิดเห็นของนักเรียนหญิงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอน วิชาพลศึกษา ด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอน และด้านการวัด และประเมินผลพลศึกษา โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 45.7, 41.8, 44.2 และ 44.5 ตามลำดับ ยกเว้นด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.9

จากรูรณ บุญรอด (2549: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนเตรียมทหาร ปีการศึกษา 2548 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนเตรียมทหาร โรงเรียนเตรียมทหาร ปีการศึกษา 2548 จำนวน 330 คน แบ่งเป็น ชั้นปีที่ 1 จำนวน 110 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 110 คน และชั้นปีที่ 3 จำนวน 110 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .93 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนักเรียนทั้ง 3 ชั้นปี ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนเตรียมทหาร ปีการศึกษา 2548 ด้านครูผู้สอน ด้านการสอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียน และด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12, 4.10 และ 4.09 ตามลำดับ

2. ด้านการสอน นักเรียนทั้ง 3 ชั้นปี เห็นด้วยมากที่สุดกับการอธิบายและสาธิตให้นักเรียนดูทักษะในเนื้อหาที่เรียน

3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียน นักเรียนชั้นปีที่ 2 และ 3 เห็นด้วยมากที่สุดในการจัดกิจกรรมได้เหมาะสมกับอุปกรณ์และสถานที่

ฐะวี สุริยจันทร์ และคณะ (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัย เรื่อง สภาพที่เป็นจริงและความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์และนักเรียนในสถาบันการพลศึกษา

วิทยาเขตเชียงใหม่ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ คณาจารย์ซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้สอน และนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ของสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่ จำนวนอาจารย์ทั้งหมด 69 คน และจำนวนนักศึกษาทั้งหมด 793 คน กลุ่มที่ใช้ในการวิจัยได้มาจากการสุ่มแบบง่าย จากร้อยละ 50 ของประชากรทั้งหมด ประกอบด้วยอาจารย์จำนวน 36 คน และนักศึกษาจำนวน 423 คน จากคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ จำนวน 97 คน คณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 284 คน คณะศิลปศาสตร์ จำนวน 42 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพที่เป็นจริงและความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาในการจัดการเรียนการสอน ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นอาจารย์ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8 เป็นนักเรียนจำนวน 423 คน คิดเป็นร้อยละ 92.2 ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 332 คน คิดเป็นร้อยละ 72.3 รองลงมาเป็นเพศหญิง จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 27.7 สังกัดการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มากที่สุด จำนวน 302 คน คิดเป็นร้อยละ 65.8 รองลงมาเป็นคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 และคณะศิลปศาสตร์ จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 10.7 ตามลำดับ

2. คณาจารย์ มีความคิดเห็นต่อสภาพความเป็นจริง ด้านผู้สอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.88 รองลงมาเป็นด้านหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ย 3.51 ด้านการวัดและประเมินผลมีค่าเฉลี่ย 3.49 ตามมาด้วยด้านผู้เรียน ด้านสื่อการเรียนการสอนและด้านอาคารสถานที่ และอุปกรณ์ โดยมีค่าเฉลี่ยรวมทุกด้านเท่ากับ 3.28 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 0.43

ความคาดหวังเกี่ยวกับการเรียนการสอน ด้านผู้สอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.71 รองลงมาเป็นด้านหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ย 4.56 ด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์มีค่าเฉลี่ย 4.54 ตามมาด้วยด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านผู้เรียน และด้านการวัดและประเมินผล โดยมีค่าเฉลี่ยรวมทุกด้านเท่ากับ 4.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 0.32

การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างสภาพความเป็นจริงกับความคาดหวังที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณาจารย์สถาบัน พบว่า มีความแตกต่างกัน ทั้ง 6 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักศึกษามีความคิดเห็นต่อสภาพความเป็นจริง ด้านผู้สอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.74 รองลงมาเป็นด้านหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ย 3.36 ด้านการวัดและประเมินผลมีค่าเฉลี่ย 3.33 ตามมาด้วยด้านผู้เรียน ด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์ และด้านสื่อ

การเรียนการสอน โดยมีค่าเฉลี่ยรวมทุกด้านเท่ากับ 3.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 0.33

ความคาดหวังเกี่ยวกับการเรียนการสอน ด้านผู้สอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.70 รองลงมาเป็นด้านหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย 4.53 ด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์ค่าเฉลี่ยรวมทุกด้านเท่ากับ 4.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 0.32

การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างสภาพความเป็นจริงกับความคาดหวัง ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่ พบว่า มีความแตกต่างกันทั้ง 6 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. คณาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ และคณะศิลปศาสตร์ มีความคิดเห็นต่อสภาพที่เป็นจริงและความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ยกเว้นความคิดเห็นที่เป็นจริงด้านสื่อการเรียนการสอนที่คณาจารย์ทั้ง 3 คณะ มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน

5. นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ วิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ และคณะศิลปศาสตร์ มีความคิดเห็นต่อสภาพที่เป็นจริงและความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

6. คณาจารย์และนักศึกษา มีความคิดเห็นต่อสภาพที่เป็นจริงและความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ยกเว้นด้านสื่อการเรียนการสอนที่คณาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน

สาคร ศิริจันทร์ (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียน ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียน ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี จำนวน 379 คน เป็นผู้บริหาร 55 คน ครูผู้สอนจำนวน 60 คน นักเรียน 264 คน โดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่น .89 วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความแปรปรวนแบบทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า

1. ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549

1.1 ด้านสถานที่เรียนและสภาพแวดล้อม ผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน แสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมาก เหมือนกัน

1.2 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้บริหาร และครูผู้สอน แสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมากที่สุด ยกเว้นนักเรียนแสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมาก

1.3 ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอน ผู้บริหาร และครูผู้สอน แสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมากที่สุด ยกเว้นนักเรียนแสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมาก

1.4 ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน แสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมาก เหมือนกัน

1.5 ด้านการวัดและประเมินผล ผู้บริหาร และครูผู้สอน แสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมากที่สุด ยกเว้นนักเรียนแสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมาก

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549 โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA)

2.1 ผู้บริหาร และครูผู้สอน แสดงความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านต่าง ๆ ทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกับนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 บริหาร และครูผู้สอน แสดงความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

2.3 ด้านต่าง ๆ ทั้ง 5 ด้าน ไม่แตกต่างกัน

เจริญศักดิ์ เบญจมาศ (2551: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ลงทะเบียนเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 400 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเชื่อมั่น 0.96 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที่กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.92 และ 0.44 ตามลำดับ

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 ตามตัวแปรเพศ โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตมีความคิดเห็นด้านจุดมุ่งหมาย ด้านหลักสูตร และด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความคิดเห็นด้านอุปกรณ์และสถานที่ ด้านผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผล ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 ตามตัวแปรสถานที่ใช้ศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตมีความคิดเห็นด้านจุดหมายที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษาค้นคว้า จากเอกสาร ตำรา งานวิจัยในต่างประเทศและงานวิจัยในประเทศ เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาได้ใช้ทฤษฎีองค์ประกอบการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับตำราเอกสารคำสอนวิชาพลศึกษาของ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) และ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2536) อันได้แก่ ด้านจุดหมาย ด้านหลักสูตร ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านอุปกรณ์และสถานที่ ด้านผู้สอน และด้านการวัดผลประเมินผล จึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาว่ามีผลต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาว่ามีประโยชน์ต่อนักศึกษาที่เรียนวิชากิจกรรมพลศึกษา นอกจากนี้กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษายังช่วยให้นักศึกษามีสุขภาพพลานามัยที่ดี

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่ลงทะเบียนเรียน วิชาพลศึกษา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 เป็นนักศึกษาวิทยาเขตกล้วยน้ำไท 1,147 คน เป็นนักศึกษาวิทยาเขตรังสิต 1,158 คน รวมทั้งสิ้น 2,305 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา พลศึกษา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จากการประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง สำเร็จรูปของ เครจซี; และมอร์แกน (Krejcie; & Morgan. 2010: Online) ที่จำนวนประชากร 2,305 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 331 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะทำการเก็บข้อมูลจากนักศึกษา จำนวน 400 คน เป็นนักศึกษาวิทยาเขตกล้วยน้ำไทจำนวน 200 คน ชาย 100 คน และหญิง 100 คน เป็นนักศึกษาวิทยาเขตรังสิต จำนวน 200 คน ชาย 100 คน และหญิง 100 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่ม ตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random sampling)

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานที่ศึกษา

สถานที่ใช้ศึกษา	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	
		ชาย	หญิง
1. วิทยาเขตกล้วยน้ำไท	1,147	100	100
2. วิทยาเขตรังสิต	1,158	100	100
รวม	2,305	200	200
		400	

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมี 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ

(Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ

1. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน
2. ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก
3. ด้านการวัดผลและประเมินผล
4. ด้านอาจารย์ผู้สอน

แบบสอบถามมี 2 ลักษณะ คือ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales)

5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด และแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open – Ended Questionnaires) เพื่อให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาค้นคว้า ตำรา เอกสาร และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อรวบรวมข้อมูล และรายละเอียดต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ
2. นำข้อมูลมาสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ทุกด้าน
3. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วไปให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาพันธ์พิจารณา ตรวจสอบ เพื่อแก้ไข ปรับปรุง
4. นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาตรวจเพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity)
5. นำแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและแก้ไขมาปรับปรุงข้อคำถามแล้วให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาพันธ์พิจารณา
6. นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว ไปทดลองกับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ผ่านการเรียนวิชาพลศึกษามาแล้วจำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach) ได้ความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.90

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยกรุงเทพ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง
3. แบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้อง แล้วนำไปดำเนินการวิเคราะห์ต่อไป

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำข้อมูลของแบบสอบถามตอนที่ 1 มาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
2. นำข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 2 มาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความคิดเห็น แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

การกำหนดการให้คะแนนจากแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ผู้วิจัยกำหนดค่าน้ำหนักคะแนน ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง ผู้ตอบมีความคิดเห็นว่า เห็นด้วยมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง ผู้ตอบมีความคิดเห็นว่า เห็นด้วยมาก

คะแนน 3 หมายถึง ผู้ตอบมีความคิดเห็นว่า เห็นด้วยปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ผู้ตอบมีความคิดเห็นว่า เห็นด้วยน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ผู้ตอบมีความคิดเห็นว่า เห็นด้วยน้อยที่สุด

การแปลความหมายจากค่าเฉลี่ย (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2550: 69)

มากที่สุด มีค่าระหว่าง 4.50-5.00

มาก มีค่าระหว่าง 3.50-4.49

ปานกลาง มีค่าระหว่าง 2.50-3.49

น้อย มีค่าระหว่าง 1.50-2.49

น้อยที่สุด มีค่าระหว่าง 1.00-1.49

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่มีต่อการเรียนการสอนนิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2552 จำแนกตามเพศ และจำแนกตามสถานที่ใช้ศึกษา โดยใช้สถิติ (t – test independent) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

4. นำข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 2 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม มาสรุปเป็นรายด้าน และนำเสนอเป็นความเรียง

5. กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ แทนความหมายดังต่อไปนี้

n	แทน	กลุ่มตัวอย่าง
f	แทน	ความถี่
%	แทน	ร้อยละ
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การแจกแจงแบบที (t-distribution)
p	แทน	ความน่าจะเป็น
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปเป็นขั้นตอนตามลำดับ ดังนี้

1. แจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
2. หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2552 แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

การแปลความหมายจากค่าเฉลี่ยเป็นระดับความคิดเห็น (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2550: 69)

4.50 - 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
3.50 - 4.49	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
2.50 - 3.49	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1.00 - 1.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

3. เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ
ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2552 ระหว่างนักศึกษาชายกับหญิง
โดยใช้สถิติที (t – test independent) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
4. สรุปข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ มาสรุปเป็นรายด้าน และนำเสนอ
เป็นความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ
แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ตาราง 2 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 400)

เพศ วิทยาเขต	ชาย		หญิง		รวม	
	n	%	n	%	n	%
กล้วยน้ำไท	100	25.00	100	25.00	200	50.00
รังสิต	100	25.00	100	25.00	200	50.00
รวม	200	50.00	200	50.00	400	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ปีการศึกษา 2552 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
จำนวน 400 คน ประกอบด้วยนักศึกษาวิทยาเขตกล้วยน้ำไท จำนวน 200 คน เป็นนักศึกษาชาย
จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และ หญิง จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และนักศึกษา
วิทยาเขตรังสิต จำนวน 200 คน เป็นนักศึกษาชาย จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และ หญิง
จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00

2. ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีต่อการเรียนการสอน
วิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2552 มาวิเคราะห์แต่ละด้านโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐานและนำมาแปลความหมายเป็นระดับความคิดเห็น แล้วนำมาเสนอในรูปแบบตาราง
ประกอบความเรียง

ตาราง 3 ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
ปีการศึกษา 2552 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (n = 400)

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติ มากกว่าด้านทฤษฎี	4.02	0.80	มาก
2. กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ส่งเสริมคุณค่าในการพัฒนา บุคคลทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา	4.07	0.78	มาก
3. กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาปลูกฝังบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ ให้แก่ผู้เรียน ได้แก่ คุณธรรม จริยธรรม ความมีระเบียบวินัย ความมีน้ำใจ นักกีฬา การตรงต่อเวลา การเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี	4.02	0.80	มาก
4. กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ช่วยส่งเสริมสุขภาพ และผ่อนคลายความเครียดให้แก่ผู้เรียน	4.11	0.84	มาก
5. กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เห็นคุณค่า ของการออกกำลังกาย	4.23	0.80	มาก
6. กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาจัดได้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียน	3.81	0.78	มาก
7. กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำงาน ร่วมกันเป็นหมู่คณะ	3.95	0.82	มาก
8. กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษามีความสนุกสนาน ได้ผ่อนคลายความเครียด	4.15	0.84	มาก
9. กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเสริมสร้างมนุษยสัมพันธ์ มิตรภาพและความสามัคคีได้เป็นอย่างดี	4.16	0.79	มาก
10. นักศึกษาสามารถเลือกเรียนกิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละรายวิชา ได้ตามความสนใจ	3.94	0.82	มาก
รวม	4.04	0.58	มาก

จากตาราง 3 แสดงว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน วิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2552 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน โดยรวมมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.58) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เห็นคุณค่าของการออกกำลังกาย ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.80)

ตาราง 4 ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2552 ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก (n = 400)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. มีอุปกรณ์กีฬาเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	3.68	0.89	มาก
2. อุปกรณ์กีฬาเหมาะสมกับผู้เรียน	3.72	0.87	มาก
3. อุปกรณ์กีฬามีคุณภาพได้มาตรฐานและทันสมัย	3.75	0.86	มาก
4. อุปกรณ์มีสภาพที่สมบูรณ์ใช้งานได้ดี ไม่ชำรุด	3.67	0.84	มาก
5. นักศึกษาสามารถยืมอุปกรณ์ใช้ได้ทั้งในและนอกเวลาเรียนวิชาพลศึกษา	3.76	0.89	มาก
6. มีการใช้อุปกรณ์ทางสันทนาการ เช่น วิดีโอ ซีดี ประกอบการเรียนการสอน	3.72	0.84	มาก
7. สนามกีฬาเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	3.53	0.91	มาก
8. สถานที่เรียนมีความเหมาะสมและปลอดภัย	3.84	0.84	มาก
9. สถานที่มีบรรยากาศที่น่าเรียน สะอาด เรียบร้อย	3.84	0.86	มาก
10. สถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายของนักศึกษามีความเหมาะสม	3.67	0.91	มาก
รวม	3.72	0.64	มาก

จากตาราง 4 แสดงว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2552 ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = 0.64) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ สถานที่เรียนมีความเหมาะสมและปลอดภัย ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.84) และสถานที่มีบรรยากาศที่น่าเรียน สะอาด เรียบร้อย ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.86)

ตาราง 5 ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
ปีการศึกษา 2552 ด้านการวัดผลและประเมินผล (n = 400)

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. มีเกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนที่ชัดเจน	3.90	0.67	มาก
2. มีวิธีการจัดการสอบได้ตรงตามเนื้อหาที่เรียน	3.92	0.73	มาก
3. ควรมีการแจ้งให้นักศึกษาทราบล่วงหน้าก่อนจะมีการทดสอบ	4.04	0.76	มาก
4. ควรมีการเก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน เช่น การแต่งกาย การเข้าเรียน	3.94	0.79	มาก
5. การวัดและประเมินผลที่ดีทำให้นักศึกษาสนใจเรียนมากขึ้น	3.91	0.77	มาก
6. การวัดและประเมินผลสามารถวัดได้เหมาะสมกับสภาพของกลุ่มผู้เรียน	3.89	0.74	มาก
7. ควรมีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีการทดสอบซ้ำหรือแก้ตัวใหม่ เพื่อวัดพัฒนาการในการเรียน	3.95	0.81	มาก
8. การประเมินผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษามีความบริสุทธิ์ยุติธรรม	4.01	0.78	มาก
9. ควรแจ้งผลคะแนนการทดสอบแต่ละครั้งให้นักศึกษาได้ทราบ	4.07	0.78	มาก
10.ควรมีการวิเคราะห์ผลของการทดสอบแต่ละครั้งให้นักศึกษาได้ทราบ เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงตนเอง	4.14	0.72	มาก
รวม	3.98	0.53	มาก

จากตาราง 5 แสดงว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2552 ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.98$, S.D. = 0.53) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ควรมีการวิเคราะห์ผลของการทดสอบแต่ละครั้งให้นักศึกษาได้ทราบ เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงตนเอง ($\bar{x} = 4.14$, S.D. = 0.72)

ตาราง 6 ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
ปีการศึกษา 2552 ด้านอาจารย์ผู้สอน (n = 400)

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ ทักษะ และสามารถถ่ายทอดวิชาที่สอนได้เป็นอย่างดี	4.16	0.75	มาก
2. อาจารย์ผู้สอนสามารถสอนได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และตรงกับเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	4.12	0.75	มาก
3. อาจารย์ผู้สอนมีความรับผิดชอบต่อการสอน และตรงต่อเวลา	4.13	0.81	มาก
4. อาจารย์ผู้สอนมีบุคลิกลักษณะเหมาะสมกับความเป็นครู	4.13	0.81	มาก
5. อาจารย์ผู้สอนมีการแต่งกายที่เหมาะสมกับวิชาที่ทำการสอน	4.19	0.75	มาก
6. อาจารย์ผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนการสอน	4.06	0.84	มาก
7. อาจารย์ผู้สอนใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสม มีความสุภาพเรียบร้อย ในขณะที่ทำการสอน	4.13	0.78	มาก
8. อาจารย์ผู้สอนให้ความยุติธรรมกับนักศึกษาทุกคน ไม่ลำเอียง	4.11	0.84	มาก
9. อาจารย์ผู้สอนสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีกับผู้เรียน	4.12	0.83	มาก
10. อาจารย์ผู้สอนมีความสามารถในการคุมห้องเรียน	4.03	0.82	มาก
รวม	4.12	0.64	มาก

จากตาราง 6 แสดงว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2552 ด้านอาจารย์ผู้สอน โดยรวมมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.12$, S.D. = 0.64) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ อาจารย์ผู้สอนมีการแต่งกายที่เหมาะสมกับวิชาที่ทำการสอน ($\bar{x} = 4.19$, S.D. = 0.75)

ตาราง 7 ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
ปีการศึกษา 2552 (n = 400)

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	4.04	0.58	มาก
2. ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	3.72	0.64	มาก
3. ด้านการวัดผลและประเมินผล	3.98	0.53	มาก
4. ด้านอาจารย์ผู้สอน	4.12	0.64	มาก
รวม	3.96	0.51	มาก

จากตาราง 7 แสดงว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2552 โดยรวมมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.96$, S.D. = 0.51)

3. เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัย กรุงเทพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2552 ระหว่างนักศึกษาชาย กับหญิง

ตาราง 8 ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
ปีการศึกษา 2552 ระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง

รายการ	นักศึกษาชาย (n = 200)			นักศึกษาหญิง (n = 200)		
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	4.06	0.61	มาก	4.02	0.54	มาก
2. ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	3.73	0.61	มาก	3.71	0.68	มาก
3. ด้านการวัดผลและประเมินผล	4.00	0.49	มาก	3.95	0.58	มาก
4. ด้านอาจารย์ผู้สอน	4.09	0.60	มาก	4.15	0.68	มาก
รวม	3.97	0.48	มาก	3.96	0.54	มาก

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 8 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2552 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ โดยรวมนักศึกษาชาย มีความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ ($\bar{x} = 3.97$, S.D. = 0.48) และนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ ($\bar{x} = 3.96$, S.D. = 0.54)

ตาราง 9 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีต่อการเรียนการสอน
วิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2552 ระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง

รายการ	t	p
1. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	0.68	.495
2. ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	0.24	.810
3. ด้านการวัดผลและประเมินผล	0.92	.359
4. ด้านอาจารย์ผู้สอน	0.94	.350
รวม	0.22	.829

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 9 แสดงว่า นักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงมหาวิทยาลัยกรุงเทพ มีความคิดเห็น
ต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2552 ไม่แตกต่างกัน

4. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

ควรมีโรงยิมส์เนเซียมที่วิทยาเขตรังสิตเนื่องจากในปัจจุบันมีแต่สนามกีฬากลางแจ้งซึ่งทำให้ไม่มีสถานที่ใช้เรียน (ชั่วโมงการฝึกปฏิบัติ) และออกกำลังกายในช่วงเวลากลางวัน ต้องเดินทางมาเรียนที่วิทยาเขตกล้วยน้ำไทซึ่งมีค่าใช้จ่ายสูงในการเดินทาง

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

สังเขปความมุ่งหมาย สมมุติฐาน และวิธีดำเนินการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่มีต่อการเรียนการสอน วิชาพลศึกษา แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านอาจารย์ผู้สอน
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพระหว่างนักศึกษาชาย กับนักศึกษาหญิง ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่ลงทะเบียนเรียน วิชาพลศึกษา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 400 คน เป็นนักศึกษาวิทยาเขตกล้วยน้ำไท จำนวน 200 คน เป็นชาย 100 คน และหญิง 100 คน เป็นนักศึกษาวิทยาเขตรังสิต จำนวน 200 คน เป็นชาย 100 คน และหญิง 100 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random sampling) และการประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมี 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีต่อการเรียน การสอนวิชาพลศึกษา แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสถานที่อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดผลและประเมินผล และ ด้านอาจารย์ผู้สอน

แบบสอบถามมี 2 ลักษณะ คือ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด และแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open – Ended Questionnaires) เพื่อให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปเป็นขั้นตอนตามลำดับ ดังนี้

1. แจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
2. หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2552 แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

การแปลความหมายจากค่าเฉลี่ยเป็นระดับความคิดเห็น (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2550: 69)

4.50 - 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
3.50 - 4.49	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
2.50 - 3.49	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1.00 - 1.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2552 ระหว่างเพศชายและหญิง
4. สรุปข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ มาสรุปเป็นรายด้าน และนำเสนอเป็นความเรียง

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปผลได้ดังนี้

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ปีการศึกษา 2552 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ประกอบด้วยนักศึกษาวิทยาเขตกล้วยน้ำไท จำนวน 200 คน เป็นนักศึกษาชาย จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และ หญิง จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และนักศึกษาวิทยาเขตรังสิต จำนวน 200 คน เป็นนักศึกษาชาย จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และ หญิง จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00
2. ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2552 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาโดยรวมมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.51 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากทุกด้าน ดังต่อไปนี้ โดยเรียงจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือด้านอาจารย์ผู้สอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.58 ด้านการวัดผลและการประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.53 และด้านสถานที่อุปกรณ์และ สิ่งอำนวยความสะดวก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

2.1 ความคิดเห็นด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2552 โดยรวมมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.58 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษายู่ในระดับเห็นด้วยมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เห็นคุณค่าของการออกกำลังกาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.58

2.2 ความคิดเห็นด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2552 โดยรวมมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษายู่ในระดับเห็นด้วยมากทุกข้อ ซึ่งข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานที่เรียนมีความเหมาะสมและปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.84

2.3 ความคิดเห็นด้านการวัดผลแลประเมินผล ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2552 โดยรวมมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.53 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษายู่ในระดับเห็นด้วยมากทุกข้อ ซึ่งข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ควรมีการวิเคราะห์ผลของการทดสอบแต่ละครั้งให้นักศึกษาได้ทราบเพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงตนเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.72

2.4 ความคิดเห็นด้านอาจารย์ผู้สอน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2552 โดยรวมมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษายู่ในระดับเห็นด้วยมากทุกข้อ ซึ่งข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ อาจารย์ผู้สอนมีการแต่งกายที่เหมาะสมกับวิชาที่ทำการสอน ตนเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.75

3. ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2552 จำแนกตามเพศชายและหญิง มีผลการวิจัยได้ ดังนี้

3.1 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นของนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2552 จำแนกตามตัวแปรเพศ พบว่า นักศึกษาชาย มีความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.97 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.48 และนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกัน มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.96 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.54

3.2 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีต่อการเรียนการสอน วิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2552 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน

4. สรุปความเรียงเรื่องความคิดเห็นอื่นๆ

ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

ควรมีโรงยิมส์เนเทียมที่วิทยาเขตรังสิตเนื่องจากปัจจุบันมีแต่สนามกีฬากลางแจ้ง ซึ่งทำให้ไม่มีสถานที่ใช้เรียน (ชั่วโมงฝึกปฏิบัติ) และออกกำลังกายในช่วงเวลากลางวัน ต้องเดินทางมาเรียน ที่วิทยาเขตกล้วยน้ำไทซึ่งมีค่าใช้จ่ายสูงในการเดินทาง

อภิปรายผล

จากการวิจัยความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีต่อการเรียนการสอน วิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2552 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้านซึ่งถือเป็นเรื่องที่ดีทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเห็นความสำคัญในวิชา พลศึกษาและได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารเป็นอย่างดีในแต่ละด้าน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านอาจารย์ผู้สอน ทำให้มีการจัดการเรียนการสอนมีความพร้อมในส่วนสำคัญเหล่านี้เป็นการสร้างความพึงพอใจให้กับ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนและเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอภิปรายผลได้ ดังนี้

1.1 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ มีการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่หลากหลายมุ่งเน้น ให้ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ทางด้านพลศึกษา มีทักษะที่ถูกต้อง สามารถนำไปใช้ ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน มุ่งเน้นสุขภาพและพลานามัย เล่นกีฬาเป็น ดูกีฬาเป็น มีน้ำใจ นักกีฬา เข้าใจระเบียบและกติกา ซึ่งสอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523: 101) กล่าวว่า วิธีการสอนที่สามารถนำมาใช้ในการสอนพลศึกษาเช่น การสอนแบบบรรยาย การสอนแบบอธิบายและ

สาธิต สอนแบบให้นักเรียนได้กระทำหรือฝึกหัดด้วยตนเอง และการสอนแบบแก้ปัญหา และสอดคล้องกับ ดนัย ไชยโยธา (2534: 6) ที่ได้กล่าวว่าการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการที่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน โดยมีวัตถุประสงค์ทางการศึกษาการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียนเกิดขึ้นและมีผลในทางที่ทำให้ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดประสงค์ทางการศึกษาที่กำหนดขึ้นนั้น และการเรียนพลศึกษาจะช่วยให้ร่างกายเจริญเติบโต และมีไหวพริบดีจิตใจอบอุ่นอารมณ์ มีความสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี ทำให้มีสุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดีขึ้นทางด้านอารมณ์ ผู้ที่มีส่วนในกิจกรรมพลศึกษาจะรู้จักควบคุมอารมณ์ มีความอดกลั้นในสิ่งที่ไม่พอใจเป็นผู้ที่มีอารมณ์แจ่มใสอยู่เสมอ ช่วยลดความตึงเครียดของสภาพจิตใจลงได้มากทางด้านสังคมพลศึกษาส่งเสริมให้ผู้เรียนหรือผู้เข้าร่วมกิจกรรมอยู่ในระเบียบวินัย รู้จักเคารพกติกาอันเป็นพื้นฐานสำคัญของการอยู่ร่วมกันในสังคม มีความเสียสละ มีน้ำใจนักกีฬา มีความสามัคคีในหมู่คณะ ส่งเสริมให้รู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี ข้อที่นักศึกษาที่มีความคิดเห็นด้วยมาก คือ กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เห็นคุณค่าของการออกกำลังกายมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากมหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครมีความพร้อมในเรื่องของอุปกรณ์กีฬามีคุณภาพได้มาตรฐานและทันสมัย สถานที่เรียนมีความเหมาะสมและปลอดภัยโดยตรง ดังนั้นวัสดุอุปกรณ์รวมทั้งสถานที่ในการจัดการเรียนการสอนจึงมีความพร้อม มีความสะดวก และเพียงพอต่อความต้องการในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับ วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2539: 233, 246) กล่าวว่า วัสดุและอุปกรณ์มีความจำเป็นและสำคัญต่อการสอนอย่างมากต้องมีการวางแผนด้วยบุคลากรที่มีความรู้เป็นอย่างดีจึงจะทำให้การใช้วัสดุอุปกรณ์เป็นไปด้วยความปลอดภัยมีประสิทธิภาพ และประหยัด รวมทั้งสถานที่ที่ใช้ในการสอนมีทั้งในร่มและการแจ้ง และสอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548: 378) กล่าวว่า การที่โรงเรียนไหนควรจะมีอุปกรณ์และวัสดุประเภทไหนเป็นจำนวนมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับโปรแกรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนนั้นหรือกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะเปิดสอนเพื่อประโยชน์สูงสุดของนักเรียน ข้อที่นักศึกษาที่มีความคิดเห็นด้วยมาก คือ สถานที่น่าเรียน สะอาดเรียบร้อยมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และสถานที่เรียนมีความเหมาะสมและปลอดภัยมีความเห็นอยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในการวัดผลประเมินผลเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ตั้งไว้และเที่ยงตรงตามความเป็นจริง ซึ่งสอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523: 150) กล่าวว่า การวัดและประเมินผล ช่วยให้ทราบสภาพของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนมากขึ้น สามารถประเมินผลการเรียน

ของนักเรียนและการสอนของครูได้ และสอดคล้องกับ พิชิต ภูติจันทร์ (2547: 2) กล่าวว่า การวัดผลเป็นกระบวนการติดตามผลการปฏิบัติว่าได้ผลตรงตามเป้าหมายมากน้อยเพียงใด หรือมีข้อบกพร่องในเรื่องใด การวัดผลจึงมีบทบาท 2 ลักษณะ คือ วัดผลเพื่อประเมินผลการเรียน และวัดผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนและสอดคล้องกับ ข้อที่นักศึกษามีความคิดเห็นด้วยมาก คือ ควรมีการวิเคราะห์ผลของการทดสอบแต่ละครั้งให้นักศึกษาได้ทราบเพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงตนเองมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

1.4 ด้านอาจารย์ผู้สอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าอาจารย์ผู้สอนเป็นผู้ที่มีประสบการณ์การสอนและมีความรู้ความสามารถสูงทั้งด้านภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติสามารถถ่ายทอดให้นักศึกษาเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่สอนได้อย่างครบถ้วน มีการเตรียมแผนการสอนล่วงหน้า มีมนุษยสัมพันธ์และอัธยาศัยดี บุคลิกภาพดีแต่งกายเหมาะสม มีระเบียบวินัยและตรงต่อเวลา ข้อที่นักศึกษามีความคิดเห็นด้วยมาก คือ อาจารย์ผู้สอนมีการแต่งกายที่เหมาะสมกับวิชาที่ทำ การสอน ซึ่งสอดคล้องกับ วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2539: 320) กล่าวว่า คุณสมบัติของครูพลศึกษาที่ดีควรเป็นผู้ที่มีสุขภาพดีทั้งกายและจิต เป็นผู้ที่มีความสามารถในการฝึก การสอน เป็นผู้ที่มีรูปร่างและลักษณะท่าทางเหมาะสมกับอาชีพครูพลศึกษา แต่งกายสะอาดเรียบร้อยเหมาะสมกับเวลาและสถานที่ เป็นผู้ที่มีลักษณะของความเป็นผู้นำ และสอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548: 247) กล่าวว่าครูพลศึกษาทุกคนนอกจากจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจในวิชาพลศึกษาและมีทักษะในกิจกรรมพลศึกษาและกีฬาต่าง ๆ แล้วยังจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในหลักการและกลวิธีสอนต่าง ๆ ตลอดจนสามารถนำกลวิธีต่าง ๆ มาใช้กระตุ้นให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมและปฏิบัติจริงในกิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ ด้วยตนเอง การเรียนรู้และพัฒนาการของนักเรียนจึงจะบรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วางไว้

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งเมื่อดูในภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมากเท่ากัน ซึ่งสาเหตุที่ทำให้ความคิดเห็นของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงไม่ต่างกันเพราะนักศึกษาให้ความสนใจและเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาส่งเสริมคุณค่าในการพัฒนาบุคคลทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาปลูกฝังบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ให้แก่ผู้เรียน ได้แก่ คุณธรรม จริยธรรม ความมีระเบียบวินัย ความมีน้ำใจนักกีฬา ช่วยส่งเสริมสุขภาพและผ่อนคลายความเครียดให้แก่ผู้เรียน มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เห็นคุณค่าของการออกกำลังกาย มีความสนุกสนานเสริมสร้างมนุษยสัมพันธ์ มิตรภาพและความสามัคคีได้เป็นอย่างดี จึงทำให้ผลการวิจัยความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

ผลจากการศึกษาในครั้งนี้จะเป็นข้อมูล เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการแก้ไขและปรับปรุง พัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ให้เกิดการพัฒนา อย่างมีศักยภาพในการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูผู้สอน และผู้บริหารที่มีต่อการจัดการเรียน การสอนวิชาพลศึกษาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ
2. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน วิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยทุกสถาบัน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- จรรยา แก่นวงศ์คำ. (2529). *วิธีการสอนเอกพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- จารุวรรณ บุญรอด. (2549). *ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนเตรียมทหาร ปีการศึกษา 2448*. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จำเนียร ศิลปวานิช. (2538). *หลักและวิธีการสอน*. กรุงเทพฯ: เจริญรุ่งเรืองการพิมพ์.
- จิระวัฒน์ วงศ์สวัสดิวัฒน์. (2542). *ทัศนคติความเชื่อพฤติกรรมวัดการพยากร และเปลี่ยนแปลง*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ.
- ชนะจิต เกตุอุไร. (2549). *ความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2548*. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชัชวาล มาอยู่วัง. (2548). *ความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์*. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์; และประดิษฐ์ อุปรนัย. (2547). *เอกสารการสอนชุดวิชาวิทยาการการสอน หน่วยที่ 1- 7*. กรุงเทพฯ: บริษัทเคเตอร์เพาเวอร์พอยท์จำกัด.
- ชัยยุทธ์ เสรีรัฐ. (2535). *สภาพและความต้องการของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษานามัย*. ปรินซ์นิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ชาญณรงค์ คำเพชร. (2549). *ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2548*. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชาติชาย อิศรัมย์. (มปป.). *พฤติกรรมการสอนวิชาพลศึกษา 2*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลานามัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- ชุมพล วงศ์คำจันทร์. (2552). *ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคเหนือ ปีการศึกษา 2551*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ฐะวี สุริยจันทร์; และคณะ. (2550). *สภาพที่เป็นจริงและความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์และนักศึกษาในสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่*. เชียงใหม่: สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่.
- ฐศรี วงศ์รัตน. (2550). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดนัย ไชยโยธา. (2534). *หลักการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษา : การสอนระดับประถมศึกษา การสอนสังคมศึกษา การสอนประวัติศาสตร์*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ทองทิพย์ วรรณพัฒน์. (2522). *หลักการสอนและการเตรียมประสบการณ์ภาคปฏิบัติ*. พิมพ์ครั้งที่ 3. อุดรธานี: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครูอุดรธานี.
- ทศนา แหมมณี. (2550). *ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ถาวร บัวศรี. (2542). *ทฤษฎีหลักสูตร : การออกแบบและพัฒนา*. กรุงเทพฯ: บริษัทธนรัชการพิมพ์จำกัด.
- บุหงา วัฒน. (2534). *เอกสารคำสอนวิชาหลักการสอน*. พระนครศรีอยุธยา: ภาควิชาหลักสูตร การสอน คณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา.
- ประภา เพ็ญสุวรรณ. (2531). *การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรม*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ประสิทธิ์ ผลพฤษ. (2546). *ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2545*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- แผน เจริญ. (2537). *ปัญหาการเรียนการสอนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ไพศาล วงศาโรจน์ และคณะ. (2546). *ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของอาจารย์วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพในโครงการสมทบกับสถาบันราชภัฏเพชรบุรี วิทยาลัยการณ*. กรุงเทพฯ: ฝ่ายพัฒนาการศึกษาชุมชน วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ.

- ยุทธพงษ์ ไกรวรรณ. (2541). *เทคนิคและวิธีการสอน*. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- รุ่งทิวา จักรกร. (2527). *วิธีสอนทั่วไป*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เรืองวิทย์ แสงรัตน. (2542). การอบรมแบบมีส่วนร่วม: อีกรูปแบบหนึ่งของการฝึกอบรม. *วารสารเพิ่มผลผลิต*. 37(7): 2.
- ลาวัณย์ จักรานันท์. (2540). *ความคิดเห็นของนิสิต นักศึกษาปริญญาโทภาคพิเศษ สาขาวิชา บริหารธุรกิจ (M.B.A) สังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร ต่อการศึกษาระดับภาคพิเศษ*. ปริญญาโท กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วรรณพร จัตรทอง. (2546). *การจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปของหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิต*. ปริญญาโท กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2523). *หลักและวิธีสอนวิชาพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: บริษัทสำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชจำกัด.
- . (2548). *รวบรวมบทความเกี่ยวกับปรัชญา หลักการ วิธีสอน และการวัดเพื่อประเมินผลทางพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2536). *การสอนพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: วิทย์พัฒน์.
- . (2539). *การสอนพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: บริษัท พิมพ์ดี.
- วิชัย ตันศิริ. (2550). *อุดมการณ์ทางการศึกษา ทฤษฎีและภาคปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วินิจ เกตุขำ; และ ชาญชัย ศรีไผ่เพชร. (2522). *หลักการสอนและเตรียมประสบการณ์ภาคปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- วีระ เหล่ากันหา. (2548). *สภาพและปัญหาการสอนพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 1 ของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547*. ปริญญาโท กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศรัณย์ พงษ์รัตนกุล. (2549). *ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูพลศึกษา และอาจารย์นิเทศที่มีต่อการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนิสิตเอกพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2548*. ปริญญาโท กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- สงัด อุทรานันท์. (2532). *เทคนิคการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ*. พิมพ์ครั้งที่ 6.
กรุงเทพฯ: ภาควิชาการบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สาคร ศิริจันทร์. (2550). *ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียน ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา พลศึกษา โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ลำลี รักสุทธิ. (2544). *เทคนิควิธีสอนหลักสูตร*. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- สุชา จันทรเฒ. (2522). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ: แพรวพิทยา.
- อนงค์ศิริ วิชาลัย. (2550). *จะจัดระบบการเรียนรู้ได้อย่างไร*. สืบค้นเมื่อ, 26 กรกฎาคม 2550,
จาก <http://www.nitesonline.org>.
- อรุณ เอียดฤทธิ์. (2548). *ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนพลศึกษา ของนักศึกษาศาสนาบัน เทคโนโลยีราชชมงคล เขตภาคใต้*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2537). *หลักการสอน*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- . (2550). *หลักการสอน (ฉบับปรับปรุง)*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์
- Chi, X. (1993, May). Chinese's College Students Perceived Value of Physical Activity.
Dissertation Abstracts International. 53(10): 42.
- Good, Carter V. (1973). *Dictionary of Education*. New York: McGraw – Hill Book Co.Inc
- Guralnik, J.T. (1976). *Psychology of the Classroom Englewood Cliffs*. New Jersey:
Prentice Hall, Inc.
- Hornby; et al. (1968). *Working with Parents of Children with Special Needs*. P.682
- Kolasa, B.J. (1969). *Introduction to Behavioral Science for Business*. New York:
John Wiley Sons Inc.
- Luke, M.D.; & Gary, D. Sinclair. (1996). Gender Differences in Adolescents' Attitudes
Toward School Physical Education. *Journal of Teaching in Physical Education*.
53(04): 31 – 46.
- Oliver, P.E. (1982). *Developing the Curriculum*. Boston: Little, Brown and Company.
- Oskamp, Stuart. (1997). *Attitudes and Opinions*. New Jersey: Englewood Cliffs:
Prentice – hall.

- Stoker, Steven Vaughn. (1999, February). Physical and Health Education Curriculums : Middle School Students Attitudes Toward a Collaborative Approach. *Dissertation Abstract International*. 37(01): 6080-A.
- Taba, Hilda. (1962). *Curriculum Development : Theory and Practice*. New York: Harcourt, Brace and World Inc.
- Thurstone, L. (1977). *Attitude Can be Measured : Attitude Theory and Measurement*. New York: Willey & Sons, Inc.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง
ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
ปีการศึกษา 2552

โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบเลือกตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา มี 2 ลักษณะ คือ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และแบบปลายเปิด (Open – Ended Questionnaires) เพื่อแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ

1. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน
2. ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก
3. ด้านการวัดผลและประเมินผล
4. ด้านอาจารย์ผู้สอน

ตอนที่ 1 สถานภาพของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม ทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ที่ตรงรายละเอียด

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง

2. วิทยาเขต ☐ กล้วยน้ำไท ☐ รังสิต

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีต่อวิชาพลศึกษา

ให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นหมายเลข 5, 4, 3, 2 และ 1
ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของนักศึกษามากที่สุด

ช่องหมายเลข 5 หมายถึง นักศึกษาเห็นด้วย มากที่สุด

ช่องหมายเลข 4 หมายถึง นักศึกษาเห็นด้วย มาก

ช่องหมายเลข 3 หมายถึง นักศึกษาเห็นด้วย ปานกลาง

ช่องหมายเลข 2 หมายถึง นักศึกษาเห็นด้วย น้อย

ช่องหมายเลข 1 หมายถึง นักศึกษาเห็นด้วย น้อยที่สุด

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ข้อ	ด้านที่ 1 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1.	กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติ มากกว่าด้านทฤษฎี					
2.	กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ส่งเสริมคุณค่าในการพัฒนาบุคคลทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา					
3.	กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาปลูกฝังบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ให้แก่ผู้เรียน ได้แก่ คุณธรรม จริยธรรม ความมีระเบียบวินัย ความมีน้ำใจนักกีฬา การตรงต่อเวลา การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี					
4.	กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ช่วยส่งเสริมสุขภาพและผ่อนคลายความเครียดให้แก่ผู้เรียน					
5.	กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เห็นคุณค่าของการออกกำลังกาย					
6.	กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาจัดได้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียน					
7.	กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ					
8.	กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษามีความสนุกสนานได้ผ่อนคลายความเครียด					
9.	กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเสริมสร้างมนุษยสัมพันธ์มิตรภาพและความสามัคคีได้เป็นอย่างดี					
10.	นักศึกษาสามารถเลือกเรียนกิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละรายวิชาได้ตามความสนใจ					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

ข้อ	ด้านที่ 2 ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1.	มีอุปกรณ์กีฬาเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน					
2.	อุปกรณ์กีฬาเหมาะสมกับผู้เรียน					
3.	อุปกรณ์กีฬามีคุณภาพได้มาตรฐานและทันสมัย					
4.	อุปกรณ์มีสภาพที่สมบูรณ์ใช้งานได้ดี ไม่ชำรุด					
5.	นักศึกษาสามารถยืมอุปกรณ์ใช้ได้ทั้งในและนอกเวลาเรียนวิชาพลศึกษา					
6.	มีการใช้อุปกรณ์ทางสันทนาการ เช่น วิดีโอ ซีดี ประกอบการเรียนการสอน					
7.	สนามกีฬาเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน					
8.	สถานที่เรียนมีความเหมาะสมและปลอดภัย					
9.	สถานที่มีบรรยากาศที่น่าเรียน สะอาด เรียบร้อย					
10.	สถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายของนักศึกษามีความเหมาะสม					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ด้านการวัดผลและประเมินผล

ข้อ	ด้านที่ 3 ด้านการวัดผลและประเมินผล	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1.	มีเกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่ชัดเจน					
2.	มีวิธีการจัดการสอบได้ตรงตามเนื้อหาที่เรียน					
3.	ควรมีการแจ้งให้นักศึกษาทราบล่วงหน้าก่อนจะมีการทดสอบ					
4.	ควรมีการเก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน เช่น การแต่งกาย การเข้าเรียน					
5.	การวัดและประเมินผลที่ดีทำให้นักศึกษาสนใจเรียนมากขึ้น					
6.	การวัดและประเมินผลสามารถวัดได้เหมาะสมกับสภาพของกลุ่มผู้เรียน					
7.	ควรมีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีการทดสอบซ้ำหรือแก้ตัวใหม่ เพื่อวัดพัฒนาการในการเรียน					
8.	การประเมินผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษา มีความบริสุทธิ์ยุติธรรม					
9.	ควรแจ้งผลคะแนนการทดสอบแต่ละครั้งให้นักศึกษาได้ทราบ					
10.	ควรมีการวิเคราะห์ผลของการทดสอบแต่ละครั้งให้นักศึกษาได้ทราบ เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงตนเอง					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ด้านอาจารย์ผู้สอน

ข้อ	ด้านที่ 4 ด้านอาจารย์ผู้สอน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1.	อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ ทักษะ และสามารถถ่ายทอดวิชาที่สอนได้เป็นอย่างดี					
2.	อาจารย์ผู้สอนสามารถสอนได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และตรงกับเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร					
3.	อาจารย์ผู้สอนมีความรับผิดชอบต่อการสอน และตรงต่อเวลา					
4.	อาจารย์ผู้สอนมีบุคลิกลักษณะเหมาะสมกับความเป็นครู					
5.	อาจารย์ผู้สอนมีการแต่งกายที่เหมาะสมกับวิชาที่ทำการสอน					
6.	อาจารย์ผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนการสอน					
7.	อาจารย์ผู้สอนใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสม มีความสุภาพ เรียบร้อยในขณะที่ทำการสอน					
8.	อาจารย์ผู้สอนให้ความยุติธรรมกับนักศึกษาทุกคน ไม่ลำเอียง					
9.	อาจารย์ผู้สอนสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีกับผู้เรียน					
10.	อาจารย์ผู้สอนมีความสามารถในการคุมห้องเรียน					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์
รองศาสตราจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. รองศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี
รองศาสตราจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. รองศาสตราจารย์ภาคภูมิ รัตนโรจนกุล
รองศาสตราจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. รองศาสตราจารย์ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์
รองศาสตราจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
5. อาจารย์แสงโสม ทิพทวี
ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักกีฬาและกิจกรรมนักศึกษา
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวผกามาศ รัตนบุษย์
วันเดือนปีเกิด	26 มีนาคม 2528
สถานที่เกิด	โรงพยาบาลควรรหาญ อำเภอเมือง จังหวัดตรัง
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	236/53 ตึก 5 พัฒนาการไลต์คอมเพล็กซ์ แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง กทม. 10250
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ประจำแผนกกีฬา
สถานที่ทำงานในปัจจุบัน	สำนักกีฬาและกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2540	ประถมศึกษาชั้นปีที่ 6 จากโรงเรียนธีรศาสตร์วิทยา แผนกประถม จ.สุราษฎร์ธานี
พ.ศ. 2546	มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 จากโรงเรียนพูนพิณพิทยาคม จ.สุราษฎร์ธานี
พ.ศ. 2550	วท.บ. (พลศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2553	กศ.ม. (พลศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ